

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ

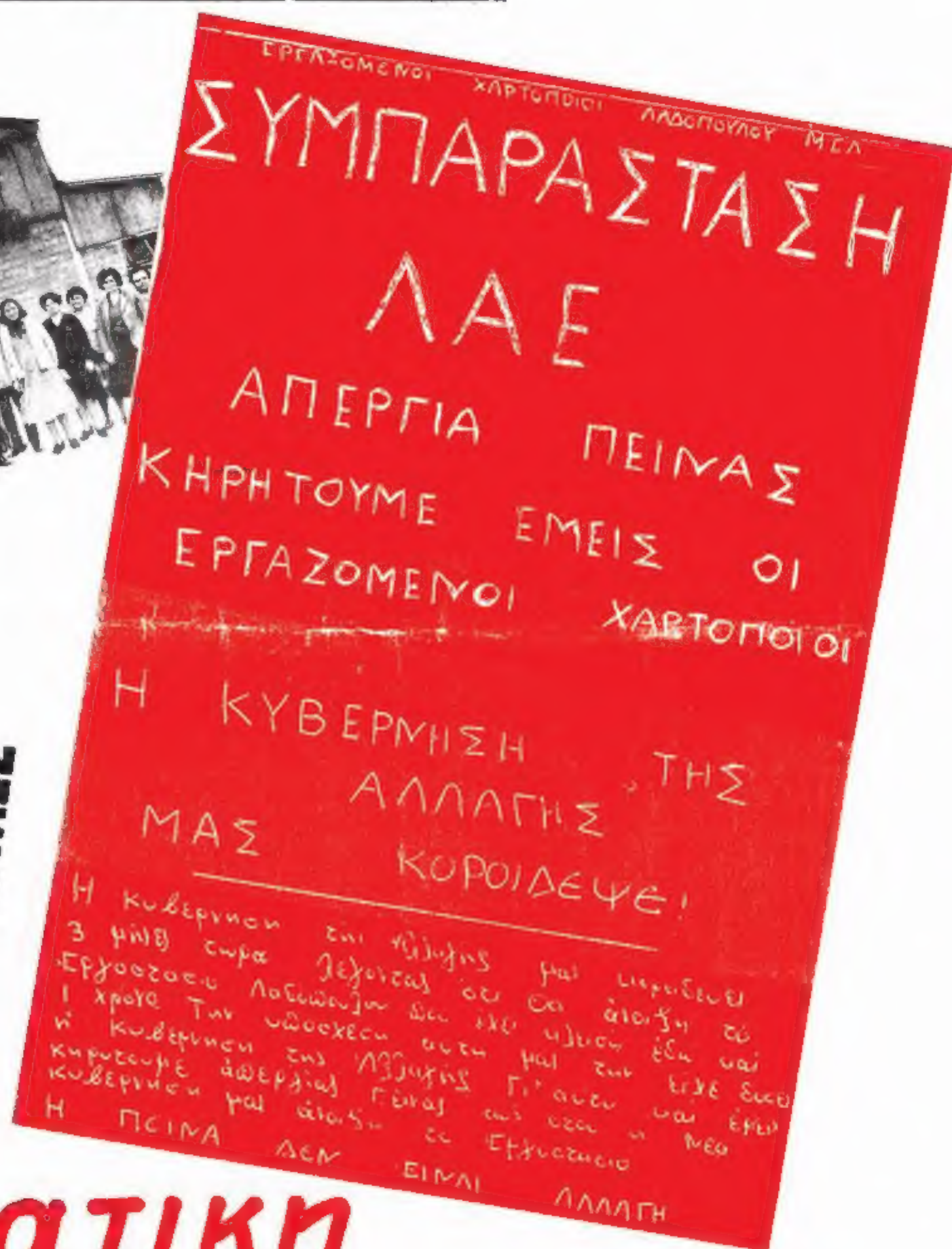
Ν° 45
Μηνς 82
20 δρα.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΚΥΛΙΝΔΡΙΚΗ

ΣΟΛΩΠΟΥΛΟΣ

η εργατική
αντίσταση στις
απολυθείς ή την ανεργία

Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΑΝΕΡΓΙΑ

Για μεγάλο χρονικό διάστημα οι κεντρικές πολιτικές εξελίξεις έπιασαν μέσα στον εργατικό χώρο τὰ μέσα προβλήματα και μαζί και τὸ θέμα τῆς ανεργίας. Πρόσφατα, όμως, μιὰ σειρά ἀγῶνες ἀρχισαν νὰ ἀναδεικνύουν τὴν πάλιν ἐνάντια στὴν ἀνεργία καὶ τὲς ἀπολύσεις σὲ κεντρικὴ αἰχμή γιὰ τὸ ἐργατικὸ κίνημα αὐτὴ τὴν περίοδο.

Βέβαια, τὸ πρόβλημα δὲν ξεκινάει σὲ ὅλη του τὴν έκταση. Στὴν πραγματικότητα ὑπάρχουν τρία χωριστὰ μέτωπα ἀπομάκρυνση τελείως ἀσύνδετα μεταξύ τους.

* Ἐνας πρῶτος τομέας εἶναι ἡ ἀνεργία στὴ νεολαία. Χιλιάδες νέοι πῶς φάχουν γιὰ πρῶτη δουλειά ἀντιμετωπίζονται ἀπὸ τὸ κράτος ὡς νὰ μὴν ὑπάρχουν. οἱ ἐπισημες στατιστικές δὲν τοὺς μετροῦν στοὺς ἀνέργους καὶ ὁ ΟΑΕΔ τοὺς ἀποκλείει ἀπὸ κάθε ἐπίδομα μὲ τὸ γνωστὸ σύστημα τῶν "προϋποθέσεων". Πρόκειται γιὰ τὸ πιὸ κραυγαλέο παράδειγμα τοῦ πῶς οἱ προϋποθέσεις λειτουργοῦν γιὰ νὰ προστατεύουν τὰ ταμεία τοῦ ἀνέργου ἀντὶ νὰ προστατεύουν τοὺς ἀνέργους ἀπὸ τὴν ἀνεργία. Ἀπὸ ποῦ ἔρρεε θὰ μπορούσε νὰ βρεῖ τὸ ἔνσημα ἕνας νέος πῶς φάχνει πρῶτη φορά γιὰ δουλειά καὶ δὲν βρῶκεται; Τὸ αἴτημα γιὰ ἐπίδομα ἀνεργίας χωρὶς προϋποθέσεις εἶναι κάτι περισσότερο ἀπὸ ἄδικο: εἶναι ἄμεση ἀνάγκη.

* Ὁ δεύτερος τομέας εἶναι ἡ μαζικὴ ἀνεργία πού ἔχει προκαλέσει ἡ κρίση στὴν οἰκοδομὴ καὶ στὴ ναυτιλία. Οἱ οἰκοδόμοι καὶ οἱ ναυτεργάτες σὲ ἀντίθεση μὲ τοὺς βιομηχανικοὺς ἐργάτες, ἀντιμετωπίζουν ὄχι μόνον πλὴ ἐντονὴ κρίση στοὺς κλάδους τους ἀλλὰ καὶ τὲς ἰδιόμορφες συνθήκες ἀπασχόλησης πού δὲν τοὺς δίνουν πολλὰ περιθώρια νὰ δάσουν μάχη ἐνάντια στὲς ἀπολύσεις πρὶν νὰ χάσουν τὴν δουλειά τους. Στους κλάδους αὐτοὺς ἡ μεγάλη κοροϊδία εἶναι τὰ λεγόμενα "ἐκτακτὰ ἐπιδόματα" πραγματικὰ εἰσπρακτὰ τῶν καπιταλιστῶν καὶ τοῦ κράτους νὰ ἀντιμετωπίζουν τὴν πιὸ μόνιμη ἀνεργία μὲ τὸν πιὸ ἔκτακτο τρόπο: μὲ "βοήθημα" ὡς νὰ πρόκειται γιὰ ἐλεημοσύνη, κάθε Πάσχα καὶ Χριστούγεννα. Τὸ σύνθημα "ἡ δουλειά γιὰ ὅλους ἡ μεροκάματο στὸ ἀνέργους" εἶναι αἴτημα πού ἀπορᾷ πρῶτα καὶ κύρια αὐτοὺς τοὺς κλάδους.

* Τὸ τρίτο μέτωπο τῆς ἀνεργίας εἶναι τὰ ἐργαστῆρια πού κλείνουν. Αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ κύριο μέτωπο γιὰ τὴν ἐπὶ τὰ "προβληματικὰ" ἐργαστῆρια εἶναι συγκεντρωμένοι οἱ ἀνεργοὶ πού δουλεύουν ἀκόμα. Ἐνῶ οἱ ἀνεργὰ γενικά εἶναι σκόρπιοι καὶ ἐξατομικωμένοι καὶ μὴν μποροῦν νὰ βάλουν τὸ πρόβλημά τους μόνον κεντρικὰ πολιτικά (π.χ. μὲ διαδηλώσεις ἀνέργων) πρὸς γὰρ εἶναι δύσκολο, οἱ βιομηχανικοὶ ἐργάτες πού ἀντιμετωπίζουν μαζί καὶ ἀπόλυση εἶναι συγκεντρωμένοι, ἔχουν μεγαλύτερες δυνατότητες ἀντίστασης καὶ ἀποτελοῦν τὴν φυσικὴ γέφυρα πού μπορεῖ νὰ συνενώσει γύρω της τὴν εργατικὴ τάξη σὲ κοινὸ ἀγῶνα ἐνάντια στὴν ἀνεργία. Γι' αὐτοὺς τοὺς λόγους ἀλλοστὴ ἡ κυβερνητικὴ καὶ ἡ ἐργοδοσια εἶναι πῶς εὐαίσθητο σ' αὐτοὺς τοὺς ἀγῶνες.

Ποιά εἶναι ὅμως ἡ στάση τῆς κυβέρνησης τῆς "ἀλλαγῆς" πᾶνω στὸ συγκεκριμένο θέμα;

Ἡ γενικὴ γραμμὴ τῆς κυβέρνησης τοῦ ΠΑΣΟΚ εἶναι ἡ "ὑπομονή" ὡπου νὰ περάσουμε τὴν "στενὴν" τῆς κρίσης καὶ νὰ μπούμε στὴν "ἀνάκαμψη" πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτὴ ἀνακοινώθηκε διὰ φωνῆς ἐπιδοφορὰ στατιστικὰ στοιχεῖα: ὅτι ἡ οἰκοδομικὴ δραστηριότητα ἀρχισε νὰ ξανανεβαίνει, ὅτι ἡ βιομηχανικὴ παραγωγὴ φέτος αὐξάνεται ἐν

νὸ πέρυσι ἐπεφτε, ὅτι ὁ πληθωρισμὸς μειώνεται. Ἔτσι, ἡ γενικὴ πολιτικὴ γιὰ τοὺς ἀνέργους εἶναι λίγο-πολύ ἡ γνωστὴ. Ὑπομονὴ ὡπου ν' ἀνοίξουν οἱ δουλειές καὶ στὸ μεταξύ κάποια ἐκτακτὴ ἐπιδότηση γιὰ τοὺς ἔχουν τὲς "προϋποθέσεις".

Βέβαια, οἱ ἐπιδοφορὰ γιὰ "ἀνάκαμψη" τῆς οἰκονομίας δὲν εἶναι μεγάλες. Ὁ ἔλεος ὁ νέος διοικητὴς τῆς Τρόπας τῆς "Ἑλλάδος", ὁ ΔΕΛΟΣ διὰ τοῦ Ζολῆτα, Ἀρσένος δήλωσε: στὴν ἐτήσια ἐκθεσὴ του ὅτι μιὰ γρήγορη "ἀναθεώρηση" τῆς οἰκονομίας δημιουργοῦσε προβλήματα (σοῦζιου καὶ γιὰ τοὺς πρῶτοι νὰ ἀποκλειστοῦν, θὰ χρειαστοῦν πολλὰ ὑπομονὴ καὶ ὁκὸμα περισσότερες θυσίες γιὰ μιὰ "σωστὴ ἀνάκαμψη".

Σ' αὐτὸ τὸ γενικὸ πλαίσιο, τὸ εἶδος καὶ μέτρα τοῦ ΠΑΣΟΚ εἶναι μέτρα ἀποφυγῆς τῶν ἐκτετασμένων καταστάσεων.

* Τὸ ὑπουργεῖο ἐργασίας συμβουλεῖ εἰς τοὺς βιομηχανικοὺς νὰ ἀποφεύγουν τὲς μαζικὲς θεματικὲς ἀπολύσεις καὶ ἀρνεῖται νὰ ὑπογράψῃ ὁδοὺς γιὰ τὴν τῆς περιπτώσεως.

* Ὁ ΟΑΕΔ συνεχίζει τὴν πολιτικὴ πρὸς καθιέρωση ὁ Ἀσκαρὸς ἀπ' ἀπορροή τὸ κλείσιμο τῆς ΜΠΑΡΚΟ.

Σὲ περιπτώσεις δηλοδῆ, ὅπου οἱ ἐργάτες μιὰς ἐπιχειρήσεως πού κλείνει διεκδικοῦν ἄλλα αἰτήματα ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἐξασφάλιση τῆς δουλειᾶς τους (π.χ. χωροκῶμα, δουλειὰ μεροκάματο, ἐπιδόματα κλπ), ὁ ΟΑΕΔ παρεμβαίνει γιὰ νὰ καλύψῃ αὐτὰ τὰ αἰτήματα διευκολύνοντας οὐσιαστικὰ, τὸ κλείσιμο τοῦ ἐργοστασίου, χωρὶς πολλὰς φασαρίας.

Ὁ αὐτὸς οἱ περιπτώσεις αὐτῶν οἱ ἐργάτες κάνουν τὴν δουλειά τους μὲ ἀντάλλαγμα κάποιο φέουλο πού τοὺς κρατοῦσε τὸ ἀπενεργό, δὲν ἀποτελοῦν τὸ κέντρο τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς τὸ βασικὸ ζήτημα γιὰ τὴν κυβέρνησιν εἶναι ἡ ἀντιμετώπιση τῶν ἐργατῶν πού ἀπαιτοῦν νὰ μὴν χάσουν τὴν δουλειά τους, ἔτσι καὶ ὅν τὸ ἐργοστάσιό τους ἀνήκει στὴν κατηγορίαν τῶν λεγόμενων "προβληματικῶν".

Ἐδῶ, τὸ ΠΑΣΟΚ ρίχνει στὴν μάχη τὰ βαριὰ κανόνια τῆς πολιτικῆς του. Τὸ νομοσχέδιο γιὰ τὴν "προβληματικὴ καὶ τὴν "συμμετοχὴ" τῶν ἐργαζομένων στὴν διοίκηση τῶν ἐπιχειρήσεων.

Γιὰ τὴν ὥρα ἐκτὸς ἀπὸ ἐλάχιστες ἐξαιρέσεις (ΠΕΕ, ΔΕΛΑ), ἡ κυβερνητικὴ ἀντιμετώπιση τοὺς ἐργάτες τῶν ἐργοστασίων πού ἐκκρίνουν ἡ κινδυνεύουν νὰ κλείσουν μὲ τὸ ἐπιχειρηματικὸ πρῶτο νὰ περιμένουν τὴ συνολικὴ ρύθμιση τοῦ θέματος (διαμόρφωση τοῦ νομοσχεδίου γιὰ τὲς προβληματικὲς, καταπολέμηση καὶ φέουλο στὴν βουλή). Αὐτὸ τὸν τρόπο μπαίνει πίεση στοὺς ἐργάτες νὰ περιμένουν, παρόλο πού ὁ χρόνος μετράει εἰς βάρος τους.

Ἔτσι στὴν σημερινὴ φάση, τὸ σμῆλο ἀντιπαράθεσης ἀνάμεσα στὴν κυβέρνησιν καὶ στοὺς ἐργάτες τῶν ἐργοστασίων πού κλείνουν ἐμφανίζεται ὡς ζήτημα χρόνου: οἱ ἐργάτες τοῦ δόμους, τοῦ Λαυρίου, τῆς Κυλινδρικής ζητοῦν νὰ ξαναεπιταχίσουν οἱ ἐπιχειρήσεις τους καὶ ἡ κυβερνητικὴ ἐμφανίζεται ὅτι δέχεται τὸ αἶτημα ἀλλὰ ζητᾷ χρονικὰ περιθώρια γιὰ νὰ τὸ ρυθμίσει. Ἡδὴ, ὅμως, πῶς ὅν αὐτὴ τὴν ἀρχικὴ ἀψυχομαχία τῆς "ἀνυπομονίας" μὲ τὴν "συνολικὴ ρύθμιση", ἀρχίζει νὰ φαίνεται ἡ οὐσιαστικὴ μάχη πού ἀνοίγεται μπροστὰς: ἡ ἀντίσταση τῶν ἐργατῶν στοὺς ἐκβιασμούς καὶ τὲς θυσίες πού ἀπαιτεῖ ὁ καπιταλιστικὸς ἐξορθολογισμὸς τῶν "προβληματικῶν" ἐπιχειρήσεων.

Ἡ πολιτικὴ τοῦ ΠΑΣΟΚ γιὰ "ἐξυγίανση" καὶ "συμμετοχὴ" στὲς ἐπιχειρήσεις μέσα σὲ περίοδο οἰκονομικῆς κρίσης ἐρχεται νὰ βάλει ἐντονα δι-

λήματα καὶ πιέσεις πᾶνω στὴν ἐργατικὴ τάξη. Πατώντας πᾶνω στὸν φόβο τῆς ἀπόλυσης καὶ τὴν ἀνησυχία μὴ πως κλείσει τὸ ἐργοστάσιό, ἡ πολιτικὴ αὐτὴ προσπαθεῖ νὰ ἀρχίσει μιὰ ἐκστρατεία γιὰ ἀνέβαση τῆς παραγωγικότητας καὶ βελτίωση τῆς ἀνταγωνιστικότητας τῆς ἐλληνικῆς βιομηχανίας μὲ τὴν ὑποστήριξη καὶ συγκατάθεση τῶν ἐργατῶν. Κάτω ἀπὸ τὴν ἀπειλὴ τῆς ἀνεργίας, οἱ πιέσεις τῶν ἀπενεργῶν γιὰ ἐντατικοποίηση τῆς παραγωγῆς παίρνουν τὴ μορφή μιὰς ἀνοιχτοῦ ἐκβιασμοῦ, ὅπου παζαρεύεται πού οἱ καὶ πόσοι ἐργάτες θὰ κρατήσουν τὲς δουλειές τους μὲ ἀντάλλαγμα τὸ ἀνέβαση τοῦ ρυθμοῦ τῆς παραγωγῆς. Στὸ ἐκβιαστικὸ αὐτὸ παζάρι ἡ πολιτικὴ τῆς "ἐξυγίανσης" τῶν ἐπιχειρήσεων μὲ τὴν συμμετοχὴ τῶν ἐργαζομένων πᾶνει νὰ δώσει ἕνα χαραχτῆρα "ἐξόρμησης" τῶν ἐργατῶν γιὰ νὰ ἀρρουν τὴν ἐπιχειρήσιν καὶ τὲς δουλειές τους.

Οἱ ἐμπειρίες ἀπὸ τὸ ἐργατικὸ κίνημα ἄλλων χωρῶν ἐπιβεβαιώνουν πόσο ἀποτελεσματικὸ ἀποβλέπει τοὺς ὁδοὺς αὐτὸς ὁ συνδικαλισμὸς οἰκονομικοῦ ἐκβιασμοῦ μαζί μὲ προτάσεις συνεργασίας ἀπὸ τὴ μεριά τῶν ἐργοδοτῶν.

Στὴν Ἀμερικὴ, οἱ μεγάλες αὐτοκτονιοβιομηχανίες πού χρόνια ἀντιμετώπιζαν ὄχι ἀπενεργίαν, πολλὰς φορές ἀνέβλεπτες ἀπὸ τὸ συνδικατικὸν κατέφεραν νὰ κερδίσουν τὴν ἐγκρίσιν τῶν ἐργατῶν τους μὲ μιὰ ἡγεμονία γιὰ ἕνα "συμβόλαιο" ἀπὸ τὸ ὁποῖο οἱ ἐταιρεῖες ὑπόσχοντο νὰ μὴν κάνουν ἀπολύσεις γιὰ δύο χρόνια καὶ οἱ ἐργάτες, ὡς ἀντάλλαγμα, παραιτοῦνται ἀπὸ τὲς αὐξήσεις στὰ μεροκάματα καὶ ὑπόσχονται νὰ μὴν κάνουν ἀπενεργίες.

Στὴν Ἀγγλία, ὅπου ὑπῆρχε (ὡς ὁ πιὸ δυνατὸς συνδικαλισμὸς στοὺς χῶρους δουλειᾶς, οἱ ἐκλεγμένοι συνδικαλιστικοὶ ἀντιπροσώποι τῶν τμημάτων [οἱ shop-stewards] ἀποτελοῦσαν γιὰ πολλὰ χρόνια τὴν πρωτοπορίαν τῶν ἐργατῶν ἀντιστάσεων, ξεπερνώντας τὰ πλαίσια πού ἔβαζε ἡ συνδικαλιστικὴ γραμμοκρατία. Κι ὅμως, αὐτοὶ οἱ φυσικοὶ φορεῖς τοῦ ἐργοστασιακοῦ συνδικαλισμοῦ ἔχουν σήμερα ὑποταχθεῖ στὴν συνεργασιακὴ πολιτικὴ τῆς συνδικαλιστικῆς γραμμοκρατίας ἐξ' αἰτίας τῆς πολιτικῆς ὁδονομίας τους νὰ ἀντιμετωπίζουν τὸ ἐκβιαστικὸ διλήμμα πού βάζει ἡ "βιωσιμότητα" τῶν ἐπιχειρήσεων σὲ περίοδο ἀνεργίας.

Μὲ τὴν κατάσταση πού ἐπικρατεῖ στὸ συνδικαλιστικὸ κίνημα στὴν Ἑλλάδα, οἱ δυνατοὶ τῆς ΠΑΣΟΚ νὰ καλλιεργήσει κλίμα ὑπευθυνότητας καὶ συνεργασίας τῶν συνδικαλιστῶν εἶναι μεγάλες. Ἡ κυβερνητικὴ πού ὑποσχεταῖ νὰ μεταφέρει τοὺς συνδικαλιστές ἀπὸ τὸν πᾶνω τοῦ κατηγορούμενου στὸ δικαστήριο, ὅπου τοὺς ἐστελνε ὁ 330, κατ' ἐυθείαν στὸ τραπέζι τοῦ "διαλόγου" μὲ τὸ κράτος καὶ τὴν ἐργοδοσία, διαθέτει πολλὰ ὅπου μὲ τὸ μένος τῆς.

Ὅμως, καὶ οἱ θυσίες πού ζητᾷ ἀπὸ τοὺς ἐργάτες γιὰ νὰ ὀρθοποή - οἱ ἡ ἐλληνικὴ βιομηχανία εἶναι ἐπισημὰ πολὺ μεγάλες. Τὸ μέχρι πού ἡ κυβερνητικὴ τῆς "ἀλλαγῆς" θὰ μπορεῖ - οἱ νὰ διατηρήσει τὴν κατάσταση ἀνημονίας, ἀναγκαστικῆς καὶ παζαρέματος καὶ ἀπὸ ποῖο σημεῖο θὰ ἀρχίσει νὰ ἐκπαρδεύει ἀνοίχτὰ ἡ ἐργατικὴ ἀντίσταση, εἶναι ἕνα ἀνοικτὸ ἐρώτημα πού θὰ κριθεῖ στὴν ἐπόμενη περίοδο καθὼς ἀναπτύσσονται οἱ πρῶτες ἀψυχομαχίες μὲ τὰ πᾶν "ἀνυπόμονα" κομμάτια τῆς ἐργατικῆς τάξης.

Σ' αὐτὲς τὲς συνθήκες ἡ "ἐπαναστατικὴ" Ἀριστερά πρέπει νὰ ἐκκαθα-

ρίσει τοὺς στόχους τῆς, ἔτσι περιορισμένης, παρεμβασῆς τῆς στοὺς ἐργατικούς ἀγῶνες τῆς περιόδου, προχωρώντας πέρα ἀπὸ στοιχειώδη διαπιστώσεις ὡς "τὸ κύριο μέτωπο εἶναι ἡ ἀνεργία" καὶ "ὄχι στὴν συνδικαλιστικὴ".

Τὸ πρῶτο σημεῖο πού πρέπει νὰ καθαριστεῖ ἀπὸ τὲς ψευδοσυνθήσεις γύρω ἀπὸ τὸ "δύνατο σημεῖο" ἀπ' ὅπου θὰ μπορούσαν νὰ ξεκινήσουν ἀγῶνες. Εἶναι λάθος νὰ πιστεύουμε ὅτι ἡ ἀνεργία νεολαία ἢ οἱ "ἐξασθεμένοι" ἀνεργοὶ οἰκοδόμοι ἢ ναυτεργάτες ἀποτελοῦν εὐκολότερο (προνομιακὸ) χῶρο παρεμβασῆς γιὰ τὴν ἐπαναστατικὴ ἀντίσταση, ἐνῶ οἱ συνδικαλισμένοι χῶροι εἶναι πεδίο δράσεως τοῦ ρεφορμισμοῦ. Ἰδιαίτερα, μάλιστα, πού τὸ πιὸ αἰχμηρὰ θέματα εἶναι ἡ ἀνεργία, οἱ ἀπολύσεις καὶ ἡ ἐντατικοποίηση πού δίνεται μαζί τους, τὸ σημεῖο ἀναφοράς γιὰ κάθε πρωτοβουλία πρέπει νὰ εἶναι τὸ ἐργοστάσιό. Γιὰ ἐκεῖ συγκεντρώνεται ἡ ἐργατικὴ ἀντίσταση, ἐπὶ τὸ κλείσιμο καὶ τὴν ἀπόλυση εἶτε στὲς ἐναλλαχτικὰς "λύσεις" (ἐντατικοποίηση).

Τὸ δεύτερο σημεῖο πού χρήζεται νὰ ἐκκαθαρίσουμε, ἀπὸ τὴν τῶν ἀντιπαράθεσης στὴν πολιτικὴ τοῦ ΠΑΣΟΚ ἐκεῖ ὅπου οἱ ἐργάτες ἀγωνίζονται νὰ αἰσθουν τὲς δουλειές τους. Οἱ γενικὲς προτάσεις τύπου "ἐθνικοποίηση χωρὶς ἀποζημίωση μὲ ἐργατικὸ ἐλεγχό" δὲν καλύπτουν τίποτα πέρα ἀπὸ μιὰ ἀρηρημένη προπαγάνδα. Τὸ θέμα δὲν εἶναι νὰ κάνουμε σύγκριση "μετάθεσης πρὸς τὸ σοσιαλισμὸ" μὲ τὸ ΠΑΣΟΚ ἀλλὰ νὰ ἐπαραινόμεθα τὰ κομμάτια πού ἀρνοῦνται τὲς θυσίες.

Πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνση σήμερα τὸ πρῶτο βήμα εἶναι νὰ συμπαράσται ὅπου καὶ νὰ παραγανδίσουμε τοὺς ἀγῶνες πού ζητᾷ νὰ ξαναεπιταχίσουν κάποια ἐργοστάσια πού ἔχουν κλείσει. Οἱ ἀγῶνες αὐτοὶ ὄχι μόνον σπᾶνε τὸ κλίμα τῆς ἀναμονίας, ἀλλὰ ἔχουν νὰ προσφέρουν πολὺτιμες ἐμπειρίες γιὰ τὸ ἄλλο ἐργοστάσιό, αὐτὸ πού δουλεύουν ἀκόμα ἀλλὰ ἀπειλοῦνται μὲ ἀπολύσεις. Μέσα ἀπὸ τέτοιες περιπτώσεις μπορεῖ σιγά-σιγά νὰ γίνει ὅτι ἡ ἐμπειρία ὅτι μὲ παραχωρήσεις στὸ ἀπενεργό δὲν προστατεύονται οἱ δουλειές οὔτε ἀποφεύγεται τὸ κλείσιμο. Ἡ συμπαράστασις στὴν Κυλινδρική, στὸ Λαύριο, στὸ Λαοδόπουλο εἶναι ἡ καλύτερη προετοιμασία γιὰ κάθε ἐργοστάσιό νὰ ἀπαντήσῃ μαχητικὰ στοὺς δικούς του ἐκβιασμούς.

Ἐπίσης χρειάζεται νὰ κάνουμε καὶ τὴν ἀντίσταση προπαγάνδα: νὰ δελεάζουμε τὴν προβληματικὴ, τὴν ἐμπειρὴ ἐργατικὴ τῆς συνεργασίας μὲ τὰ ἀπενεργικά, π.χ. στοῦ ΠΕΕ. Μέσα ἀπὸ τὴν ζήτηση μπορεῖ νὰ ἀρχίσουν νὰ συσπειρώνονται τὰ πιὸ μαχητικὰ κομμάτια καὶ νὰ ἀντιπροσθέτουν τὴ δική τους λύση στὴν πολιτικὴ τοῦ ΠΑΣΟΚ.

Νὰ προβάλλουν ὅτι ἡ καλύτερη προστασία ἀπὸ τὴν ἀνεργία εἶναι ἡ λιγότερη δουλειά καὶ ὄχι ἡ ἐντατικοποίηση. Τὸ κόψιμο τῶν ὑπερωριῶν, τὸ 35ωρο, ἡ σύνταξη στὰ 55 καὶ ὄχι οἱ θυσίες γιὰ νὰ σωθεῖ ἡ ἐπιχειρήσιν.

Νὰ δελεάζουν ὅτι ἡ μόνη ἐγγύηση γιὰ τὲς δουλειές εἶναι ἡ γερὴ συνδικαλιστικὴ ὀργάνωση καὶ ὁ ἐλεγχὸς τῶν ἐργατῶν μέσα στὸ ἐργοστάσιό καὶ ὄχι οἱ συζητήσεις μὲ τὸ ὑπουργεῖο καὶ τὸ ἀπενεργό γιὰ τὴν "βιωσιμότητα τῆς μονάδας", γιὰ δάνεια καὶ χρηματοδοτήσεις.

Νὰ συνενώσουν γύρω ἀπὸ τοὺς δικούς τους ἀγῶνες καὶ ἄλλα, λιγότερο δυνατὰ, κομμάτια γύρω ἀπὸ κοινὰ αἰτήματα ἐνάντια στὴν ἀνεργία, ξεκινώντας ἐπὶ ἕνα πολιτικὸ κίνημα - τὸ μόνον πού μπορεῖ νὰ προβάλλει συνολικὴ προοπτικὴ ἐνάντια στὴν ἀνεργία καὶ στὸ σύστημα πού τὴ γεννᾷ.

Η Καταληψη στην Κυλινδρική

Από τις 14 Μάρτη όλοι οι εργαζόμενοι της Κυλινδρικής, άντρες και γυναίκες, μαζί με το κλαδικό σωματείο της Χαλκίδας αποφασίζουν να καταλάβουν το εργοστάσιο. Έτσι και έγινε.

Η απόφαση αυτή ήρθε να σπείρει τη σιωπή και να βγάλει το πρόβλημα στην επιφάνεια. Ένα πρόβλημα που χρονίζει από τον Ιούλη του 81, όταν ο εργοδότης Ηκαμπούνης έλαβε την έγκληση.

Όχι μόνο οι εργαζόμενοι της Κυλινδρικής αλλά και αυτοί η υπόσχεση της αλλαγής είχε βάλει προσωρινά στην άκρη τις διαβεβαιώσεις των εργατών και τα ίδια τους τα προβλήματα.

Στόν άγωνα αυτό η κατάληψη της Κυλινδρικής διεκδικήσει από την πρώτη στιγμή το προτέρημα να ξεπεράσει την άρνηση και να απλωθεί να νταβ. Κι αυτό γιατί διεκδικούνται αίσθημα της:

1) Η πληρωθούν όλα τα δεδουλευμέ-

να -μισθοί, δώρα, επιδόματα- που έχουν μείνει από τον Ιούλη του 1981. 2) Η επαναλειτούργηση το εργοστάσιο για να μην πεταχτούν στο όρμα 80 εργαζόμενοι.

Συνεπώς η φωνή της με δεκάδες εργοστάσια και χιλιάδες εργαζόμενους που αντιμετωπίζουν σήμερα το ίδιο πρόβλημα.

Σημαντικό ρόλο σ' αυτό έπαιξε η επιλογή του αγώνα ΚΑΤΑΛΗΨΗ που θα ρωτήσει κάθε γραφειοκρατική διαδικασία με άρμόδιους και άναρμό -δους θέτοντας ντε φάκτο και μέγα νομική διάσταση τα προβλήματα.

Από τη πρώτη στιγμή η κατάληψη ακολουθούσε τη διαδικασία απ' τη μέν να ζητήσει την συμπαράσταση των κομμάτων και του τύπου, της Αθήνας και της Εύβοιας, και από την άλλη δυνάμεις διατελλήδες έτοιμες στα ύστερα Συντονισμού και Έργασίας, στον ΟΑΕΔ και στην ΓΣΕΕ.

Ο υπουργός Καλαμώνης άρνεεται κάθε διακώμα άρμόδιότητας και δηλώνει τελείως κυνικά: "Μου είναι αδύνατο να πω ότι δέχομαι. Το πρόβλημα πρέπει να το λύσει με τον εργοδότη σας". Παράλληλα σπαράχνει και αφήνει να μετανεθεί το πρόβλημα στον ΟΑΕΔ.

Ο ΟΑΕΔ αναλαμβάνει κάθε έπαφή με την κατάληψη της Κυλινδρικής και αφού έρευνήσει διεξιδίωκε τμήμα με τρέκερ και εργοδότη κάνει πρόταση συνδιαχείρισης.

Η πρόταση αυτή συνυποστήθηκε με άλλες άλλες τηλεφώνω από τη μέν του υπεύθυνου του ΟΑΕΔ Ροδόπουλου τον ιδιοκτήτη Ηκαμπούνη.

Η κατάληψη άρνετο την συνδιαχείριση την όποια έπαινε από συνδιαχείριση ύστερα της από αίσθημα κρίνοντας την από σχέση για να ξεπεραστεί η κρίση στις πλάτες τους.

Ετά ελπίδα των έπαφών έγινε συνάντηση με την ΓΣΕΕ ζητώντας τον τάχιστα και οικονομική ένταξη.

Η ΓΣΕΕ άρνηθηκε να πάρει μέρος και να καταγγείλει τον εργοδότη Ηκαμπούνη, άρνηθηκε να δώσει κλάση στον εργοδότη και αυτό έγινε δυό φορές.

Όταν ο "πρόεδρος" της ΓΣΕΕ, Χατζηθεοφάνης παραβρέθηκε στο Συνέ-

δριο του εργατικού κέντρου Χαλκίδας από προεδρείον, άρνηθηκε στον συνδικαλιστή Σκ. Αδάμο να αναετύξει μέσα σ' αυτό το πρόβλημα της Κυλινδρικής που είχε από στόχο να βάλει και να ζητήσει τη ζωτική συμπαράσταση όχι μόνο του εργατικού κέντρου αλλά και όλων των σωματείων που παραβρισκούνται στο Συνέδριο Έκτακτης Κατητάσεως στην ΓΣΕΕ περιόριστη να δώσει την οικονομική κλάση που έφτανε 400 δραχμές για κάθε εργάτη.

Παρά το γεγονός ότι οι έπαφες αυτές έγιναν και ευνόησαν το μένο που φάνηκε είναι ότι ο ΟΑΕΔ σε άρμους με τον εργοδότη καθώς και το εργατικό κέντρο Χαλκίδας μεθοδεύσανε μια ταχτική κίνηση ώστε να πετύχει σε λειτουργία το εργοστάσιο με δρους εργοδοτικούς και στα πλαίσια μιας οργανωτικής μορφής που θα βόλευσε την διορισμένη διοίκηση του εργατικού κέντρου Χαλκίδας, που ελπί να άρνησε προσκολλημένη με το κορυφαίο στελέχη του ΠΑΣΟΚ με άρχιμαέστρου τον Ηουρανή.

Μέσα στην πορεία του αγώνα κινήθηκε και η παράλληλη διαδικασία. Η κατάληψη έβγαλε και μορσαστρο

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 4

ΕΤΟΥ ΛΑΘΟΠΟΥΛΟΥ "Η πείνα δεν είναι αλλαγή"

Ακόμα μία φορά οι εργαζόμενοι χαρτοποιίας του Λαδόπουλου γίνονται το επίκεντρο στην Πάτρα και από τη φορά όχι μόνο ενάντια στον εργοδότη τους αλλά και στην νεοσυσταθείσα κυβέρνηση.

Ακόμα μία φορά η κυβέρνηση παροκώνησε τους εργαζόμενους. Και οι ίδιες ακόμα υποσχέσεις του προθυπουργού για άμεση λύση πέφτουν στο κενό.

Οι εργαζόμενοι του Λαδόπουλου από τον καιρό κλεισής της μεταπολίτευσης αντιμετωπίζουν το πρόβλημα ταχτικής πληρωμής. Πρόβλημα που παρά τους νόμους που έχουν ψηφιστεί συνεχίζει να υπάρχει ακόμα και σήμερα και με μεγαλύτερες διαστάσεις.

Για το χώρο εργασίας, τα προβλήματα και τα αίσθημα του πρόσω - του αγώνα έκανε μια πλήρη περιγραφή ο συνδικαλιστής Φώτης Χριστοδούλου.

Για ένα άρκετο μεγάλο χρονικό διάστημα πριν από τις εκλογές ο εργοδότης Λαδόπουλος όχι μόνο δεν μάζει πληρωμές κανονικά, αλλά κατακρατούσε τους μισθούς μας φτάνοντας ως το σημείο να κινδυνεύει κάθε δικαιώμα μας. Όλα αυτά συμβαίνουν όταν η παραγωγή του εργοστασίου καλυπτόταν μ' άλλες τις βάρδιες, όταν πραγματικά δεν προλαβαίνονταν οι έμπορικες ανάγκες στις παραγγελίες και συζητιόταν ότι ο Λαδόπουλος είναι σχεδόν μονοπώλιο.

Για το πρόβλημα αυτό της μη πληρωμής, που συνδεόταν για τον Λαδόπουλο με τις πάμπολες μορφές πίεσης ώστε να αποσπάει δάνεια, κινήθηκε πολλές φορές και δώσαμε σκληρούς άντρες.

Αποτέλεσμα αυτής της δράσης μας ήταν: Να εισληφθεί επί Καραμανλή ο Λαδόπουλος μια έγκυκλιο που να υποχρεώνει τον Λαδόπουλο όχι μόνο

να μάζει πληρώνει κανονικά, αλλά με την ίδια του την υπογραφή. Αυτό όμως μείνανε και πάλι στα χαρτιά ο που μετά από ένα θνητο ξανάβησε το ίδιο βιο. Έτσι με διαλυμένες τις δυνάμεις μας (το εργοστασιακό σωματείο) φτάσαμε ως τις παραμονές των εκλογών όπου ο Λαδόπουλος μας είχε όλους απλήρωτους να συνεχίζουμε με την επίθεση εργασίας που είχαμε αρχίσει από τις 18 Μάρτη του 1981 (κι όταν μιλάμε για 700 εργαζόμενους καταλαβαίνει κανείς ότι τόζή τήμα δεν είναι απλό). Έλπιζαμε ότι το δόγμα μας θα λήξει μια μέρα και το έλπιζαμε γιατί στο αίσθημα της αλλαγής στηρίζαμε όχι μόνο έμεις αλλά το σύνολο τις ελπίδες μας.

Για το ΠΑΣΟΚ αποτέλεσε κεντρικό γεγονός στις προεκλογικές διαλέξεις της Πάτρας το πρόβλημα Λαδόπουλου. Από τις διαφορές μαζώχουμε με τους σήμερο άρμόδιους είχαμε πράγματι πειστεί (όπως έλεγαν) ότι 18 ή νίκη 19 το εργοστάσιο θα λειτουργήσει κανονικά.

Φυσικό είναι ο χρόνος να κυλάει για την κοινωνία και κυβέρνηση όμως το σκηνικό τράβηξε και ξεπέρασε το μνημό. Κάθε σκηνικό για μας είχε μπει στην όκη και θελήσαμε να βάλουμε τέρμα σ' αυτή την ιστορία.

Το χρονικό του πρώτου κύκλου αγώνα

Πριν από όλα αξίζει να αναφερθεί ότι στο εργοστάσιο του σκληρού εργοδότη Λαδόπουλου δεν υπάρχει σωματείο και πώς αυτό που υπήρχε έχει ουσιαστικά διαλυθεί. Όμως είναι βασικά τα τελευταία διάστημα οργανωμένος κατά τμήματα με τις αντίστοιχες εκλεγμένες επιτροπές. (Ηλεκτρολόγοι, χειριστές, άνωφτες μηχανημάτων, μηχανικοί, μεταφορείς, υπαλληλικά προσωπικά). Παράλληλα συμμετέχουν και αντιπροσωπεύονται στα υπάρχοντα κλαδικά. Έλπιζαμε όμως να ξεναχίσουμε το έρ-

γοστασιακό και η ανάγκη είναι διαχυτή.

Με βάση την ύπαρξή του κατάστασης το δεύτερο δεκάημερο του μαζεύτηκε κατά τμήματα και φτάσαμε σε δυό μαζικές γενικές συνελεύσεις όλου του εργοστασίου. Έκεί αποφασίσαμε και την κίνηση σε άνω

Τα αίσθημα μας ήταν:

1) Η πληρωθούν όλα τα δεδουλευμέ-

2) Η επαναλειτούργηση το εργοστάσιο και να πληρωνόμαστε κανονικά.

Με βάση αυτά τα αίσθημα πήγαμε στο εργοστασιακό απαιτήσαμε έδω και τώρα να δοθεί λύση στο πρόβλημά μας. Παράλληλα προχωρήσαμε σ' άπεργια πείνας.

Η γύρω περιοχή και η λεωφόρος αποκλείστηκαν, εργάτες απ' όλη την περιοχή μαζί μ' άλλες τις οικογένειες των εργατών-εργατριών μαζεύτηκαν. Έγινε μια πραγματική εξέγερση της περιοχής. Η αγανάκτηση ήταν διαχυτή γιατί οι έλλοδες-υποσχέσεις καθώς και οι διαβεβαιώσεις του ΠΑΣΟΚ ήταν γνωστές.

Με την κατάληψη του χώρου βγήκαν πάμπολλα στοιχεία στη φόρα. Απ' όλο το τελευταίο για παράδειγμα 200 εκατομμύρια που εισέπραξε η επιχείρηση τα 180 πήγαν στην βίλα Λαδόπουλου. Και αυτό γινόταν συχνά.

Δεν επιτρέψαμε όχι μόνο φορητά αλλά ούτε ποδήλατο να περάσει. Το γεγονός αυτό λειτουργούσε καταλυτικό όχι μόνο για τις τοπικές αρχές που κωμόνωναν τον άνηξερο νεχίζοντας το παλιό βιο. Αλλά και για την ίδια την κυβέρνηση που άντεδρασε άμεσα. Με έντολο όχημα τον ύπουργό Γεννημάτα ο πρωθυπουργός Πανδρέου μας διαβεβαίωσε να λύσει με τον αγώνα μας και θα φροντίσει προσωπικά ο ίδιος για το πρόβλημα.

Σαν απάντηση του στείλαμε πλωτήρη άρνηση μας στα παλαιά λόγια λέγοντας του σε επικοινωνία που επιδίωξε μαζί μας ότι ο αγώνας θα άνασταλεί (όχι θα σταματήσει-έχει σημάδα αυτό) τότε μόνο όταν θα σταλεί κυβερνητική απόφαση για άμεσες διαπραγματεύσεις πάνω στα ζητήματα και όχι άρνηση. Έτσι και έγινε. Με τον βουλευτή της περιφέρειας ΣΟΛωμό μας έστειλε την κυβερνητική απόφαση και ήδη ήταν έτσι μη η αντιπροσωπία μας να έπικεφθεί το Υπουργό. Έτσι η αντιπροσωπία - και ενώ ο Πανδρέου μας έγγυήθηκε άμεση διαπραγμάτευση και λύση- έφυγε για την Αθήνα.

Διάθεση όλων των εργατών και των συνδικαλιστών είναι ότι δεν μπαίνει μπρός το εργοστάσιο με το

Λαδόπουλο που δεν το μάζει να σκάσει μύτη. Η συμφωνία ήταν ότι στην Αθήνα θα κλειστεί το ζήτημα και πως το εργοστάσιο θα λειτουργήσει γιατί τα λεφτά θα δοθούν μέχρι δεκάρας.

Από την συνάντηση με τον Υπουργό βγήκε ότι:

- Το εργοστάσιο το αναλαμβάνει η Έθνική Τράπεζα με τριμελή επιτροπή και δυό μέλη από εργοστασιακό.

- Ότι η προσωρινή διοίκηση σ' αυτή θα αναλάβει να δώσει λύση στα χρονίζοντα και θα χειρίζεται προσωρινά σ' εργοστασιακή την παραγωγή-έμποριο κλπ.

Από τη πλευρά μας συμφωνήθηκε ότι:

- Ο αγώνας θα άνασταλεί άφου έγκριθεί μέσα στα όρια η αίτηση πρωτοδικείου για την νέα διεύθυνση.

- Ότι δεν θα άρχισι η παραγωγή πριν πληρωθούν τα δεδουλευμένα.

- Ότι μόνο τμηματικά θα γίνει η συντήρηση και αυτό σε προσωρινή δία.

Όμως τίποτα δεν έγινε. Οι υποσχέσεις πέσανε στο κενό και η επιτροπή χρονατριβούσε το πρόβλημα νομικά. Το πρωτοδικείο έγκρινε τη νέα διεύθυνση. Ο ΟΑΕΔ μας υποσχέθηκε τα γνωστά ψίχουλα και τα πράγματα ξαναυρίστανε στο άρκετο στα

διο. Ο πρωθυπουργός και τα ύπουργεία μας λέγανε τα ίδια.

Τώρα μιλάμε διαφορετική γλώσσα τις τελευταίες μέρες και πριν καλά-καλά κλείσει το πρώτο 10ήμερο του Μάη ξαναβγήκαμε στους δρόμους.

Με μαζικές διαδηλώσεις στην πόλη της Πάτρας ξανακουνήσαμε τα θολομένα νερά της κυβέρνησης. Προγραμματισμένα πορεία προς τον Νομάρχη Καφαντάρη απαιτώντας το τέλος στην χοντρή κοροϊδία.

Με την τελευταία διαδήλωση μας μπλοκάρουμε και αποκλείουμε την πεζα ζητώντας εξηγήσεις για τις καθυστερήσεις πληρωμών. Μπροστά μας ο Νομάρχης Καφαντάρης μιλώντας με τον πρωθυπουργό πήρε έντολη να δώσει λύση στο πρόβλημά μας.

Όμως από την τράπεζα τότε μόνο όταν μας διαβεβαίωσε ο Νομάρχης ότι-θα πάρουμε από τον ΟΑΕΔ 15.000 εκατομμύρια θα πληρωθούμε τα φέσια που φτάνουν τα 40 εκατομμύρια. Απ' όλους-Μάης με δόσεις.

Η λειτουργία του εργοστασίου δεν θα άρχισι άσπαστο παρά μόνο όταν πληρωθούμε. Αν και αυτή τη φορά τα πράγματα δεν λειτουργούν άσπαστα δεν έχουμε σκοπό να αποκλείσουμε τον Νομάρχη και την Τράπεζα αλλά το κοσμήτο δόξα λαρού. Έλπιζουμε ότι δεν θα χρειαστεί.

Οι προεπαδεις δια τη συκροτησ ηρχατικης πρωτοβουλιας

Εξετάζοντας την προσπάθεια που έχει ξεκινήσει για την άνασιν κρότηση της Έπαναστατικής Άρισπας μέσα στον εργατικό χώρο, έχει σημασία να δούμε την μέχρι τώρα πορεία της και μέσα απ' αυτή να δούμε με αν έχει τις δυνατότητες και αν δημιουργεί τις προϋποθέσεις για να τή την άνασιν κρότηση που είναι άναγκαία περισσότερο από κάθε άλλη φορά.

Τό μεγαλύτερο πρόβλημα που εϊχε να αντιμετωπίσει από τό ξεκίνημα της η Πρωτοβουλία ήταν ότι όλα όσα συμμετείχαν, οργανώσεις άμάδες ή άτομα δέν είχαν κανένα δέσμο με τούς χώρους και κομμία σχέση με τό τί συνέβαινε στο κίνημα. Ήταν οργανώσεις και άτομα φυσικά και πολιτικά έξω από τις διεργασίες που γινόντουσαν στον εργατικό χώρο. Αυτή η διαπίστωση δέν εϊναι μόνο δική μας. Ήδη διάφορες παραλλαγές ήταν άποψη όλων δων συμμετείχαν, όλοι μίλησαν πάνω σ' αυτό και όλοι έβριζαν την άνάγκη ότι γι ά να μπορέσει να προχωρήσει αυτή η Πρωτοβουλία προτασικό ήταν να ξεπεράσει αυτό τό πρόβλημα.

Μέσα σ' ένα τέτοιο κλίμα άρχισαν μία σειρά από συζητήσεις όπου άκούστηκαν πολλές προτάσεις γι αυτό πώς θα μπορούσε η πρωτοβουλία να ξεπεράσει την μοναξιά της. Αυτές που επικράτησαν (δχι με ψηφοφορία αλλά σαν άντιλήψη που έγινε δεκτή από τούς πιο πολλούς) ήταν :

* Άνάγκη να διαμορφωθεί μία γενική συνδικαλιστική άναλακτική λύση που θα μπορούε να άπεντάει πάνω σ' όλα τ' προβλήματα.

* Ή άνάγκη να παρθούν κεντρικές πρωτοβουλίες τέτοιες που να μπορέσει αυτό τό κομμάτι να προβάλλει την πολιτική του και πού να λειτάσσουν σαν πόλος συσπείρωσης.

* Ή άνάγκη οργανωτικό (πλάτει ά και στενά όργανα, κλαδικές συσπειρώσεις) με στόχο μέσα απ' αυτές τις οργανωτικές μορφές να μπορέσει να γίνεται ο συντονισμός και η άλληλεννόμηση και μέσα απ' αυτές τις μορφές οργανώσεις να πετυχένε τ' ή έποψη με τις πλατικές μάκες.

Αυτές ήταν σε γενικές γραμμές οι έπιλογές που επικράτησαν. Στήν συνέχεια ή κάθε ένέργεια ήταν ένταγμένη μέσα στα πλαίσια ύλοποίησης αυτών των έπιλογών.

Μέσα σ' αυτές τις μαζώξεις όπου καθορίστηκαν και οι έπιλογές άπορεί να πει κανείς ότι ή διάθεση και ή συμμετοχή του κόσμου ήταν άρκετά ένθουσιαστική. Σ' αυτές τις μαζώξεις καθορίστηκαν και τα ζητήματα που έμπαιναν γιά παρατέρα συζήτηση μέσα απ' τα όποια θα έβγαιναν και τα περιεχόμενα της παρέμβασης και πού ή προπαγάνδη τους θα έδινε στους άγωνιστές τα έφόδια και την ύποστήριξη γιά τό ξεκίνημα άγώνων και την δυνατότητα να μπορούν να αντιμετωπίσουν τούς ρεφορμιστές μέσα από μία συνολικότερη άντιλήψη. Τά θέματα ήταν: α) Άνερπία και άπολύσεις β) κατάσταση του συνδικαλισμού σήμερα γ) πώς συγκροτούμαστε δηλαδή μέσα από πιο δ-

ργανωτικό σχήμα. Αυτά άνάλαβε ή συντονιστική έπιτροπή να τα έπεξεργαστεί και να τα καταθέσει σε άνωικτές συναντήσεις.

Από δ' και πέρα μέσα στην πρωτοβουλία άρχίζει να επικρατεί ένα άλλο κλίμα: Σιγά-σιγά σπάει ή διάθεση που ύπήρχε και ο κόσμος άρχίζει να μ' ήν συμμετέχει, με άποτέλεσμα να στενέψει τόσο πολύ, ώστε σήμερα να έχουν μείνει μόνο οι όργανα μέντοι. Μέχρι τώρα, παρόλο που έχει ένα άρκετά μεγάλο διάστημα ύπαρξης δέν έχει να μάς δείξει καμμία πρακτική. Αυτό βάζουν και την άνάγκη να δούμε γιατί αυτή ή πρωτοβουλία πού στο ξεκίνημα της ύπήρχε άρκετή συμμετοχή και αίσιοδοξία γιά μία πρακτική παρέμβαση, δέν κατάφερε ούτε την διάθεση και τήν αίσιοδοξία να διευρύνει ούτε και μία πρακτική παρέμβαση να έχει.

Τις αίτιες πρέπει να τις ψάξουμε προς την κατεύθυνση των έπιλογών, γιατί αυτές είναι πού καθόρισαν την πορεία της Πρωτοβουλίας. Οι έπιλογές ήταν πού άδήγησαν την άναπαγωγή συζητήσεων πάνω σε πολυσυζητημένα προβλήματα, συζητήσεις πού μοιραία έπ' αραν χαρακτηριστικά έπίδειξης γνώσεων και συνδικαλιστικών μαθημάτων και πού σιγά-σιγά άρχισαν να κουράζουν όλους τούς άγωνιστές. Ή πρακτική δρόση πού με μεγάλη άγωνία άναζητήθηκε δέν βρέθηκε ποτέ μέχρι τώρα.

Ένα συνολικό πρόγραμμα ένα λακτικής λύσης δέν μπορεί να βγει από μία ομάδα ανθρώπων κλεισμένων

κτική παρέμβαση. Αυτοί είναι ή βασικοί λόγοι πού ή πρωτοβουλία δέν έχει να μάς δείξει ούτε μία πρακτική παρέμβαση και ούτε θα άποκτήσει, γιατί άπλά δέν μπορεί να δημιουργήσει παρέμβαση με τέτοιες έπιλογές.

Ένας τέτοιος προσαρμοστικός άδήγησε την πρωτοβουλία στην προσπάθεια να άπευθυνθεί σ' όλη την εργατική τάξη, χωρίς να μπορεί να δεί ότι σήμερα ύπαρχουν χώροι πού δίνουν άγώνες και έχουν πού συγκεντρωμένες άνάγκες. Ή πρωτοπορία πού συμμετέχει σ' αυτούς τούς άγώνες δέν έχει άνάγκη από γενικά σωστές συνδικαλιστικές άλήθειες (δτι τό εργασιακό σωματείο είναι καλύτερο από τό κλαδικό ή οι τάξεις άπό τούς κληρονομικούς νόμους εϊναι άντισυνδικαλιστικές). Οι άνάγκες αυτής της πρωτοπορίας είναι διάδοση αυτών των άγώνων, βοήθεια να γενικευτούν οι έμπειρίες, σκόνομική στήριξη. Μία τέτοια άντιμετώπιση μπορεί να άδήγησει σε συγκεντρωμένη πρακτική πού θα δημιουργούσε τις προϋποθέσεις πού χρειάζονται γιά να έρθει ή πρωτοβουλία σε έπαφή με τό πιο ζωντανό κομμάτι του κινήματος και να δώσει μαζί τους. Μέσα από μία τέτοια σχέση θα μπορούσε να βοηθήσει αυτούς τούς άγωνιστές και να πάρουν πρωτοβουλίες και να έρθουν σε πιο συνολική ρήξη με την πολιτική του ΠΑΣΟΚ, ρήξη πού θα έπαιρνε ύπόψη της τις άνάγκες και την δυναμική αυτών των κομματιών και δέν θα βα

ανάγκη να στηρίξουν αυτή την παρέμβαση.

Όλα αυτά δείχνουν πού καθάρα δτι τα όρια της πρωτοβουλίας έχουν έξαντληθεί. Μπαίνει ή άνάγκη να παρθεί άλλη πρωτοβουλία, πού μεσα από άλλες έπιλογές θα έπιχειρήσει την άνασιν κρότηση και τό δέσμο με κάποιους εργατικούς χώρους.

Τό δτι τα όρια αυτής της πρωτοβουλίας έχουν έξαντληθεί τό δείχνουν και οι άγώνες πού γίνονται σήμερα. Άγώνες πού έχουν ξεκινήσει από μία πρωτοπορία πού μέσα από δικές της έμπειρίες και άνάγκες ξεκόβει με τόν ρεφορμισμό κάνει κριτική στο ΠΑΣΟΚ δημιουργεί μορφές πάλης, βάζει αίτήματα. Πράγματα πού έπιδίωκε και ή πρωτοβουλία μόνο πού δέν περίμενε την πρωτοβουλία να πάει να τα προπαγανδίσει.

Όμως αυτή ή πρωτοπορία τό κάνει με πού συγκεντρωμένα αίτήματα και τακτική, πράγματα πού δέν τα είχε ή πρωτοβουλία και ούτε μπορεί να τ' άποκτήσει όσο καλή διάθεση και αν έχει, άσες συζητήσεις και προσπάθειες και αν γίνουν.

Άγώνες πού βάζουν πού πρακτικά και καθημερινά τό θέμα άνασιν κρότησης και δημιουργία κληρονομίου κινήματος. Μέσα από την δικιά τους προβληματική, τις δικές τους δυσκολίες δυσκολίες και δυνατότητες βάζουν την άνάγκη συντονισμού πρωτοβουλιών και δημιουργίας άντι ρεφορμιστικού ρεύματος. Αυτά πού έπιχειρεί και ή πρωτοβουλία και γιά άλλη μία φορά δέν θα την περιμένουν.

Αυτά είναι τα ένθουσιαστικά μηνύματα αυτών των άγώνων. Άλλά δέν φτάνει να παραμείνουμε μόνο σ' αυτό. Ή πρωτοπορία πού στηρίζει αυτούς τούς άγώνες έχει πού συγκεντρωμένες άνάγκες και άδυναμίες, πού είναι πάρα πού δύσκολο να τις ξεπεράσει από μόνη της. Έχει άνάγκη απ' την βοήθεια όλων βλέπων σαν άπαραίτητη την δημιουργία εργατικού κινήματος, την άνάγκη δική συνδικαλιστικών μαθημάτων και έτοιμων λύσεων, αλλά γενικής προπαγάνδης αυτών των άγώνων γιά τό ξεπεράσμα της άπομόνωσης από την ύπόλοιπη εργατική τάξη. Τό άπαισιό αυτών των άγώνων και σε άλλους χώρους, στήριξη και βοήθεια σ' άλλες τις πρωτοβουλίες πού παίζουν και κάθε τί άλλο πού θα βοηθά στο δύναμιση αυτών των άγώνων. Τό δύναμιση μα ενός τέτοιου κινήματος θα δημιουργήσει και τις άντικειμενικές και τις ύποκειμενικές προϋποθέσεις γιά συνολικότερες άπαντήσεις.

Πρέπει να γίνει κατανοητό στην Έργατική Πρωτοβουλία ότι δέν μπορεί να άπευθυνθεί και να μιλήσει στις πλατιές μάκες έξω απ' αυτή την πρωτοπορία. Είναι έπίσης καθαρό ότι αυτή ή πρωτοπορία από μόνη της θα μπορούσε να συνεννόσει και να έκφράσει συνολικά την δυναμική των άγώνων. Αυτό μπορεί να τό κάνει μόνο μέσα από την συγκροτήση της σαν κεντρική πρωτοβουλία μέσα στον εργατικό χώρο. Αυτά είναι τα κενά πού ύπαρχουν σήμερα και μπαίνει άνάγκη να καλυφθούν.

στα γραφεία γιά να γίνει κάτι τέτοιο χρειάζεται να ύπαρχουν όρια μένες προϋποθέσεις, δηλαδή κομμάτι α του κινήματος να δίνουν άγώνες και να έχουν άνάγκη από ένα συνολικό πρόγραμμα γιά τό παρατέρα προχώρημα των άγώνων τους.

Ή κατάσταση πού επικρατεί σήμερα στον εργατικό χώρο δέν έχει να κάνει με συνολικά προγράμματα και συνολικές άπαντήσεις. Αυτή είναι μία πραγματικότητα πού δέν έπιτρέπει σε μία ομάδα ανθρώπων να βγάλει συνολικό πρόγραμμα, πού ή προπαγάνδη του να δημιουργήσει προ

αίχονταν σε γενικά σωστές άλήθειες.

Τό δτι δέν μπορείς να έχεις πρακτική στήριξη σε γενικά σωστές άλήθειες φάνηκε πού καθαρά και στην πρωτοπορία, όπου παρά τις προσεγγίσεις και καλά-έγκυρα προετοιμασμένες παρεμβάσεις (με δύο άφίσεις, φυλλάδια, πανά και προπαγάνδη πριν) ή μαζικότητα ήταν τόσο μεγάλη πού δημιουργήθηκε και πρόβλημα να βοηθούν άτομα γιά να κρητήσουν τό πανά. Πολύ λίγοι ένοιωσαν την άνάγκη να μοιράσουν τό φυλλάδιο, και άκόμα πιο λίγοι την

Η Κατάληψη της Κυλινδρικής

τόν εργατοκατέρα Κατούλη πραγματοποιώντας γιά πρώτο φορά άνοιχτή συζήτηση όχι με βασιγδούτους λόγους αλλά με ένα πραγματικό αγωνιστικό μήνυμα πού μετέφερε ή κατάληψη της Κυλινδρικής.

Άκό την έπόμνη μέρα ή κατάληψη έβαλε τις βάσεις γιά τό παρατέρα προχώρημα κεντράροντας τις ίδιες τις στο πώς κρητρίζεται πού έρε και να άπευθυνόμαστε άμεσα και πλατιά στο χωριό και σ' όλους τούς άργαζόμενους.

Οι στόχοι αυτοί άπό πού έρχονταν συναντήσαν την άντίθεση του Η. Βακλή ή όποιος γιά κάθε του πρ

αίχονταν σε γενικά σωστές άλήθειες, άπό πού και έπειτα ή κάθε του κίνηση είχε στόχο τόν έδωμο ένδυντα στην κατάληψη.

Ετά γενικότερα πλαίσια της εργατοκατέρας πολιτικής που έπαροδοτήθηκε από ΙΚΕ-ΠΑΣΟΚ εϊναι ή έπίθεση κατά της συντονιστικής έπιτροπής και του συνδικαλιστή "Αδόμου, δέον, σε πέντες άπό τις σκοτεινές συνειδήσεις του πλαδοκωπιδός έξέρει πού τότε και με ποιας-πασάρεσε τόν Σ. Αδόμο από τή θέση του Γραμματέα.

Τό πρόβλημα αυτό πού παύσει να υλοποιήσει συνδικαλιστικές διαστάσεις στον εύβοικό χώρο έχει να κάνει με τό φόβο των εργατοκατέρων ΠΑΣΟΚ-ΙΚΕ πού έχουν γιά μία σειρά σωματεία του δέν τούς έγκρίνουν και μία σειρά συνδικαλιστές πού άρνούται την συνδικαλιστική ύποστηρίξη και πού άλλοι πού προωθώντας τή πού τή σήμερα προβλήματα τών εργατών. Σήμερα πραγματικά γιά τούς έρ

γότες της Κυλινδρικής έχουν να πούν τό τεράστιο έρωτηματικό: Ήνα-γυρίζουμε στο άρχικό στάδιο του πού όλων των παραστάσεων στις κλειστές πόρτες των άουραγών ή μεθοδεύουμε τό μεγαλύτερο δέσμο με τούς εργαζόμενους της περιοχής και τό σωματείο τους πού μπορούν να μας συμπαροσταθούν;

Ή πρώτη άποψη είναι αυτό πού διατυμάνιζουμε μέρες άόληπες οι εργατοκατέρες έλάσσοντας ότι όλα τα έφαινον να πένουν τούς έργατες να άπομονωθούν περισσότερο.

Καζόνοντας δ' άφελ τό γεγονός ότι ή Κυλινδρική εϊναι ένα έργο στο οποίο με μικρό άριθμό εργατών σε μία άκρη της Χαλκίδας ή κυβέρνηση άδτε τό ύπολογίζει ούτε τό φοβάται.

Γιαυτό αυτό πού προέχει εϊναι: Ή κατάληψη χωρίς να σταματήσει να εϊναι τούς άρμόδιους τοπικούς και μη καθ' ύλην πρέκει να κεντράρει σε άνοιχτές έκδηλώσεις στόχο να έφρει στην έλευρησότητα και στην ήμερσία διάταξη, στην καλή γνώμη, στους χώρους των εργατών

στο χωριό, παντού, τό πρόβλημα πού αντιμετωπίζει και τό αίτήματα πού διεκδικεί.

Μόνο όταν τό μήνυμα αυτό μέγα κρητίζει, άφίσεις, άνοιχτά καλέσματα συμπαράστασης φτάσει παντού οι έδ εργατοκατέρες θα κωδύνε σε μικρότερη γωνία και πιο σκατενή, θα έρερασούν τόν φιλήματα διάφορων σωματείων στον τομέα συμπαράστασης, και τότε ή κυβέρνηση δέν θα έχει να κάνει με τήν κατάληψη της Κυλινδρικής αλλά με όλη την εργατική τάξη πού με τόν ένα ή τόν άλλο τρόπο τό πρόβλημα της Κυλινδρικής κρημεται πάνω από τό κεφάλι της, πρόσφατο παράδειγμα οι άπολύσεις στην ΑΒΕΤ και οι άπειλές ότι θα πάρουν μαζική διάσταση.

Μόνο με τό προχώρημα του άγώνα δημιουργούνται οι προϋποθέσεις γιά να μεταφερθεί τό βάρος από τις κλειστές των εργατών στις τσέκες των άργαζομένων, κατοχυρώνονται οι κατακτήσεις και ο μακροχρόνιος τής άπόλυσης και της άνεργιας μειώνει στο ύψος της έργοδότης μία καλή.

BI KINHTHẠCH

Ἡ Πρωτοβουλία γιὰ τὴν διαδήλωση τῆς 9ης «Ἀπρίλ γιὰ τὴν 12μην ἑθελία - Συνοδικολογισμό» ἦταν ἀποτελέσμα κάποιων διεργασιῶν μέσα στὴ φωνητικὴ συσπείρωση. Στὸ πλαίσιο τῆς προσπάθειας διαμορφώσης μίστες κτητικῆς ἀπέναντι στὰ ζητήματα ποὺ διαβαζοῦν τὸ 1ο Πανορθόδοξο συνέδριο ἀνοίξει μὴδὲν σερὰ ἀπὸ συζητήσεις πρὸς τὸ ποῦ καὶ πόσοι μποροῦν νὰ κεντραριστοῦν στὴν παρέμβαση τοῦ χώρου.

«Εκπαιρτόκαν φυσικά άρκετές καί διακορυφώσε άπόψεως. Άλλοι πλείονι αν άτι στήναι τών αυτοπροσώπων πρέπει νά είχον άλλά 'ή δίκη καί άποψη γιά τών Ν.Π. καί τών άποτικό έκ-συνγραφών τής έκπαίδευσής καί άπό άποψη καί τό θέμα τών στρατών». 'Ι ΟΣΕ μαζί με άλλους συντόνισμούς από τής αυτοπροσώπων πρόβαλε τή άποψη ότι πέρα από τήν άντιπαράθεση στό ζήτημα τών Ν.Π. άπαιτείται νά υπέχει καί ένα ζήτημα πολιτικής άίτησης σέ σχέση με τήν πολιτική τών ΠΑΣΟΚ άφ-ναντι στήν ένοχία πού νά κτελείται σέ κάποια κινήτοποίηση από τό Πανν-πρωσάκτικό Συνέδριο.Οι συντόνισμοί τού άπαιτώντας παραπέρα ότι άπόρρη-ή άνάγκη είναί ριζική στροφή τών φκ σέ ζητήματα τής νεολαίας καί μεί-τωμής με τήν πολιτική τού έσομένου φτωχικού τού συνδικαλισμού τών παρα-τάξεων, προτίγαν ότι ένα τέτοιο ζή-τημα σήμερα άά πρέπει νά είναί ο στρατός.Γιατί από τή μία συμπλη-ρώνει ξεκαθάρι άδες τής σχέσεως τών ΠΑΣΟΚ με τήν άστική τάξη καί άπ'άτη άλλη άπόρρη, μέσους στρατώνες ά δύνασται άνάπτυξη θημάτων στήν κατεύθυνση άδής ριζική κινήματος στρατώνων.Τό φκ με τή δύνασταις πού άχει σέ έπίπεδο πολιτικό/όλης καί όργανωτικότητας μπορεί νά παί-ξει ένα ρόλο στό νά άνοίχουν κάποια από τό προβλήματα κατάρτισης τής νε-όλαίας.

Μέσα στο ίδιο το Σύνεδριό, το θε-
μα του στρατού δεν "ήρθε"· νά συ-
ζητήσει ανά θέμα ημερίδας διάταξη,
ούτε καν ανά ψηφισμα μέ τη συνοχή
όλων των παρατάξεων. Συζητήθηκε οπ-
λά -δίνοντας ένα τόνο στην καθόλα
νεκροταφική ατμόσφαιρα του ίδιου Συ-
νεδρίου- ανά ένσταση στην διαδικασία,
όπου βέβαια μπήκαν όλα να φαί-
ρ καί τι (έπισης οι φήμες για "όν
ταλαιπή" της Πρωάνικης με το θέμα
του στρατού άνωμασε οι ΠΑΣΠ καίλος
"δράγισαν" (εις άδικα). "Συνάδων" έ-
βαλα και η στάση του Ρήγα Φεραίου-
πού ακολουθούσε στην ταχτική τους
υπόλοισι· άσους είχαν την αύταπά
τη ότι θα συνεχίσαν να δουλεύει το
ζήτημα με μαζικό έπιπεδο "μέου κι
έμεσ από το στρατό".

“Έτσι φτάσαμε στη διαδήλωση της 9^{ης} Απριλίου, διαδήλωση που ή σημάδα της φυσικά δεν μπορεί να μετρηθεί αριθμητικά αλλά πολιτικά. Πρόκειται ουσιαστικά για την πρώτη άνοιχτη πολιτική ενέργεια στο θέμα του στρατού που ή ρεφορμιστική άριστερα δε τόλμησε να τό βάλει ποτέ άνοιχτά.”

θέμα πάλης του μαζικού κινήματος. Ήταν ένα σημαντικό βήμα στη προσπάθεια απελευθέρωσης της πρωτοβουλίας για το στρατό έξι από τα σημερινά στενά καλώδια του χώρου. Οι άδυναμιες έβγαζαν δέν έλειπαν τόσο σε επίπεδο συνδημάτων όσο και σε επίπεδο οργάνωσης αλλά πιστεύουμε ότι αυτό φαίνεται σε μεγάλο βαθμό το έργο των έπεισοδους δυνάμεις γύρω από το ζήτημα και το μικρό βάθος της πολιτικής και ιδεολογικής συζήτησης.

ἐκπαιστέων τῶν διδασκαλιστῶν τῶν σπ. Πρωτοβάθμιας ἐπέλεξε νὰ μεταλῶνται στὸν κόσμο τοῦ γεγονός καὶ ἡ κατάστασι μᾶλλον στρωμένη μετὰ τὴν "Αἰχμάνη" συνεχίζει νὰ εἶναι ἡ ἴδια, ἐνῶ τὸν συγγενὴ πενταρχικὰ ἡλιθία ἐπέδειξε καὶ δεύτερον εἶναι σήμερ. νὰ ὑπάρχουν φαντάροι ποὺ θέλουν νὰ παλέψουν ἀνέναντι ἐνάντια στήν καταπίεσιν τοῦ.

Ἡ πληρὴς ἐξάντλησις τῆς πρώτης ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ καθὼς καὶ ἡ τερματικὴ λαϊκὴ ἀντιμέτωπισι ποὺ βόηκα οἱ φαντάροι, ὅταν μιλῶντες ἐπὶ κεφαλῇ στὸ μπλόκ τῆς "Ενωσιστικῆς" ἡρώδους ἔβγαντες στὴν συγκέντρωσιν, ὅλη τὴν διαρκείαν τῆς καθῶς καὶ ὅταν στὸ τέλος διαδοχικὰ ἀπὸ

φαντόρ ή προκήρυξη που εξαγοράζει την συμμετοχή τους στην συνάντηση, που δείχνει ποιοί δύναμει μπορεί να είναι συμπαράστατες του κινήματος των φαντόρ. Κίνηση συμπαράστασης στους αγώνες των στρατιωτών μπορεί να οικοδομηθεί μετά την παρεμβολή μας στους μαζικούς χώρους που κινούνται και ζει ή σπουδαστική και εργατική νεολαία επιβεβαιώνοντας παράλληλα καλύτερα κομμάτια του μαζικού κινήματος. Η συμπαράστασή και η "προστασία" των άγνωστων φαντόρ από γνωστές προσωπικότητες καθ' ύλην -δεν την είδαμε βέβαια- θα λύσει όλα μπορεί να συνκριθεί με ένα κίνημα συμπαράστασης εργαζομένων και σπουδαστών.

1° Man :

Πρὶν ἀπὸ τῆς Πρωτομανίας ἡ "Ἐπι-
ροπὴ γιὰ τὸ Στρατό" κινήθηκε σθεδρὸν
κατευθύνοντες. Ἀπὸ τῆς μιᾶς ἡ ἐκδοσὴ
τοῦ περιοδικοῦ καὶ ἀπὸ τὴν ἄλληλη
ώσπου κάποιος συναντήσῃ στρατιω-
τῶν ποὺ ἔχουν σχέση μεθ' ἑαυτοῦ μέσο
τοῦ στρατοῦ ποὺ ἐμφανίστηκαν τὴν προ-
ηγούμενη περίοδο με καταγγελίες ὅτι
κλέβουν τὸ τίποτα. Στὴ συνάντησή του
ἔγινε πρὶν τῆς 14 Μαι, πέρα ἀπὸ τὴν
ἀνταλλαγὴ ἐμπειροῦν, ἀποφύγει γιὰ
τοὺς μὲν μπορεῖ νὰ δοῦνται ἡ δράση μέσο
τοῦ στρατοῦ καὶ τὰ προβλήματα ποὺ
ἔχει. Στρατιώτῃς ὅμως ἂν ἀρνηθῇ ὅτι ποὺ

αποκαταστήθηκε η αναγκαία ηθική ε-
μφανίσεων στρατιωτών με στολή σέμε-
γάδες λαϊκές εκδηλώσεις, όπως είναι τ-
οι πολυτεχνεία και η Πρωτομαγιά. Έ-
πίσης οι εμφανίσεις μπορούν να έ-
χουν και άλλο χαρακτήρα πχ. συνεντεύ-
ξεις τύπου ή εκδήλωση στο θέατρο με
δραματικές φανταρίες κάτω από όρια-
μένες προϋποθέσεις. Η συμμετοχή των

Πέρα από την προσπάθεια της επι-
τροπής σε σχέση με την στήριξη των
δυναμικών που βάσει ό συντονισμός καί
ή δράση (στό σημείο επίθεσης) των
διάδωκ στρατιωτών, που είναι άρκε-
τά οδισσαστική, υπάρχει σήμερα ή άνα-
γκη καί ή δυνατότητα να ξεκινήσει ή
δουλειά για τό στρατό μέσας σφαιρί-
ας.

Η πολιτική του ΠΑΣΟΚ, μία πολιτική σωβινισμού, στρατιωτικοποίησης του ελληνικού κεφαλαίου και έντασης της καταπίεσης και ιδεολογικής βίας σε βάρος της νεολαίας μπορεί να μην συνεχίσει να περνάει

ἀνενδχλητα δταν δχι μόνω ὑπάρχει ἡ
γνίσταση ἀπὸ τοὺς φαντάρους ἀλλὰ καὶ
ἀπὸ ὅλων τῶν μαζικῶν κλημῶν καὶ κύρια
ἀπὸ τῶν ἡμεσῶν ἐνδιανομένων τοὺς
"ὑπὸ ἐναξῆ" στὸ στρατὸ νέους Μαθη-
τές, νέοι ἐργαζόμενοι, ἄνεργοι, φοιτη-
τέσυχεδόν ὅλοι κάποτε θὰ περάσουν

ἀπο τὸν δὲ οὐρανόθεν "γὰρ νὰ γίνουν
καλοὶ πολῖτες" καὶ νὰ εἶναι ἔτοιμα
γὰρ τὴν "προσέπιση τῆς πατρίδας".
Προσέπιση βέβαια ποὺ κανένας δὲν εἶ-
χεταί μετὰ πανηγυρικοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ
δὲν εἶναι γνωστὸ τοῦτος ὅπως δτι
"ἐκεῖ ποὺ ἐξεκίδει ὁ στρατὸς σταμα-
τοῦν ἡ λογική". Ὁ στρατὸς γὰρ μετὰ
λαομαχίας τῆς νεολαίας εἶναι ταυ-
τισμένους μετὰ δύο χρόνια χαμένο ἀπὸ
τὴν ζωὴν μετὰ κληρονομίας καὶ κόπων.
Ὁλὴ αὕτη ἡ ἀπεχρία τῆς νεολαί-
ας ἐνάντια τὸν στρατὸν πρέπει ἐπιτέ-
λους νὰ ἐκφραστῇ μοχλῶν.

Ένα τέτοιο κίνημα της νεολαίας
έξω από το στρατό δίνει μόνιμη
τροφή στο κίνημα των στρατιωτών
Βαθμό που στόχος του θά είναι η
προετοιμασία και η πολιτική διαπεδη
γνώση των αγωνιστών για να κρατούν

NEXIA

Από στόμα δηλ. υποτάχεται ἀπεναντίας τῇ
 ἱεραρχίᾳ ἀλλὰ ἀντιβέβηται μὲν τοῖς
 τῶν ἁγίων καὶ μὴ μισροῦν στὶς ἀσμελεῖς
 συνθήκες. Ἀπὸ τῆς μὲν ἱ. προπαγάνδῃς
 αἱ ἀγένηται τὴν βυδωκλήμην θίπτει
 -συνδικαλισμὸ καὶ ποὶ τὴν ἄλλην ἱ.
 προπαγάνδην τοῦ "μὴ φωνάζετε"
 στοὺς νεοεὐαγγελικοὺς ἀνέγειν ἕνα ποῦ
 τοῦ ἐπικέκοιτο ὁσέως μ' αὐτοῦς ἐννοχῶ
 οὐκ ἂν οὐλοσάτο τὴν ἀπὸ μέσο προ-
 σπάσει. Ἀντὶ τοῦτο μὲν καὶ διωκυμένη
 τοῦ γενεῖος δὲ ἀπὸ τὴν τροπὴν ὁσοι
 περὶ αὐτὴν δὲ παρομνήσκον μόνον μὴ
 πρὸς ποῦ βάζει τὴν ἀνάγκη καὶ φωνή-
 κης καὶ διαρκούς ἀνέναντι τῶν με-
 λῶν τὴν ὁμάδην τὸν στρατιωτικόν.
 Παράλληλόν, ἕνα τέτοιο κίνημα
 μπορεῖ ἀνὰ σταθερὴν οὐκαταστάσεως καὶ
 φωνήσας σὲ ἕνα κίνημα τῶν ἀγωνι-
 στῶν σφαιρῶν καὶ τοῦ ΠΑΣΟΚ καὶ ἀπὸ
 τῆς ἄλλης πλὴτος προβολῆς τῶν πρῶτον
 θεῖται του.

ήδη έχει αρχίσει από τω-
 ρα να "επιτερεί" για δύο εβδομά-
 δι τέτοια προσπαθεί. Μία προσπάθεια
 δηλαδή απευθυνθεί προς την νεολαία
 της γειτονιάς της και των γυμνασίων,
 στους φοιτητές μέσα από ένα πρώτο
 προπαραδειγματικό ύλικό. Ομοιομορφία
 είναι ένα πρώτο ξεκίνημα που το ά-
 ποτελεσματικό του δεν θα κριθεί σή-
 μερα γιατί ούτε μπορούν. Όμως το
 κατά πόσο θα μπορέσει να έχει συνή-
 κη από κάποια έμπειρα άτομα ξε-
 ρνάει από το κατά πόσο θα κινηθούν
 κάποιες άλλες πρωτοβουλίες σ' αυτό
 τους χώρους όπου θα κροτούνει
 ζητήματα σχετικά με την υγεία, το βί-
 ο μόνιμα να βλέπεται καθαρά, συ-
 νή το ότι δεν θα αποστείλει, ενώ έ-
 ρχεται κατά πρωτοβουλία άλλα μία πρωτοβου-
 λία να μακροπρόθεσμα προοπτική και
 δύναμη.

TO DEATH

[illegible][illegible]

Για παράδειγμα: Ένα από τα βασικά στοιχεία της δουλειάς της επιτροπής είναι το πρόγραμμα της καταιπής των γωνιάρων στην διάρκεια της θητείας, κατάργηση του κανονισμού για χάραξη της εκπαιδεύσεως που οι απολαβάνουν, τελειω, πρόγραμμα που άλλωστε χτυπάει και οι ίδιοι οι αντάρτοι μέσα από καταγγελίες τους. Τι γίνεται όμως με την άποψη που λέει για "επιβολή της εξουσίας του στρατηγικού", άποψη που υποκρύπτει την κριτική εκκρουμένη από τους κομμunistές (και που άλλωστε ανανεοεί και ως κείμενο που δημοσιευτεί σε περιοδικά) και που θέλει να το κινήμα των γωνιάρων να ανέλθει σε μια άλλη, εκεί που δό μήν θέλονται ή δυνατότητα του στρατού να λειτουργεί ως καθολικό μέσο έτοιμότητας μηχανισμού. Το ότι οι προετοιμασίες υποστηρίζουν κάτι τέτοιο είναι αδιάμφω. Συμφωνώ με την στρατηγική των αντίληψη που δεν βλέπει το κίνημα του στρατηγικού μηχανισμού, αλλά

ἐκ τῆς ἐξουσίας καὶ πόλεως ἐκ τῆς αὐ-
τῆς διαδραφῆς του, μὴ τὸν προσκεταί-
σιν, καθάπερ ἐν δημοκρατίᾳ ἀνεπιτακί-
σιν, ἔτσι ὅστε νὰ εἶναι οἱ ἴδιοι ἀν-
τί γιὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ διὰπλερεῖ-
σιν τὸν μηχανισμόν αὐτοῦ. Ἄκριβος
ἔπος ἀνεπιτακίσιν ἀλλοτρίως, καὶ τῇ
καταστάσει τῆς ἑλπίδος καὶ τῆς
γνώσεως ἡ σφαιρὶς ὅπως αὐτὴ κρατῶν
ἴδιο τὸν σκοπὸν, τοῦ εἰσὶν τοῦ
νῆατος; Ἀκόμα-ἀκόμα γιὰ τὸ ἴδιον
κίνημα γιὰ τὸ σκοπὸν, ῥηζιζακί-
σιν, σφαιρὶς σφαιρὶς περὶ παρὰ-
μένον. Καὶ περὶ παρὰ γιὰ τὸ φανερὸν
σφαιρὶς πολὺ ἀπὸ κινήσιν, καὶ ὅτι
περὶ δὲ ἀντίστροφος, καὶ περὶ παρὰ ἀκόμα
ἀκόμα γιὰ νὰ φανῇ δὲ ἐκεῖ, σφαιρὶ-
ς, ἔξ ἴσου ἀπὸ κατὰ, κοινὴν, κοινὴν
ἀντιστροφὴν, σφαιρὴν, γενικὰ καὶ παν-
τοδρόμικῃ σφαιρὶς τοῦ τραχηνοκί-
σιν.

νά μάθει ο φαντάρος να μη σκέφτεται
ή τουλάχιστον να μη τό δείχνει. Ση-
μαίνει ότι δεχόμαστε τη καταπίεση
των φαντάρων μόνο που έμεις δεχόμα-
στε μέχρι ένα σημείο και άλλωστε
για καλό σκοπό...

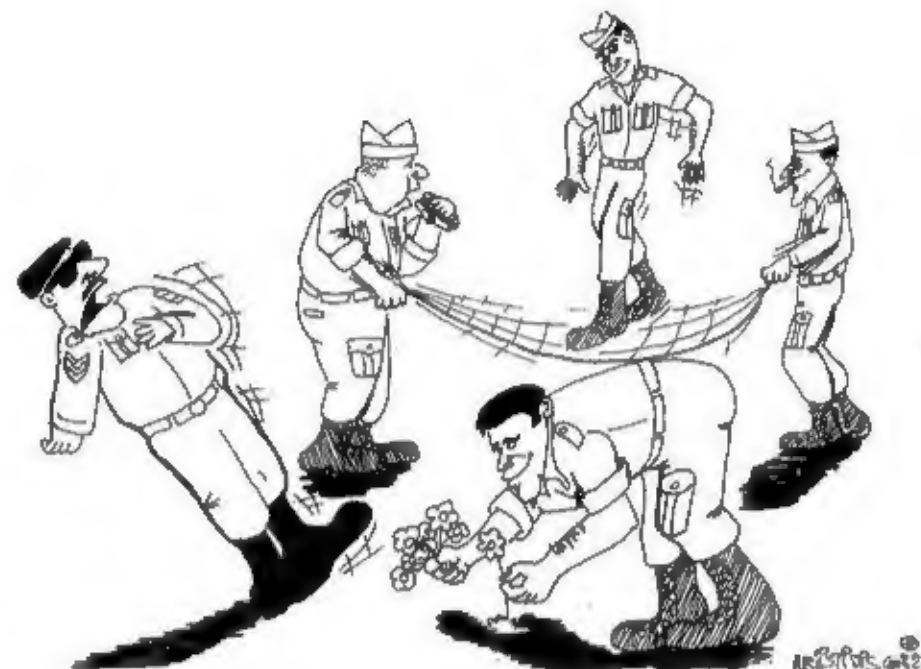
Εἰναι δυνάστηται ἂν μὴ ἐπιτροπὴ ποῦ θὰ ἔβριζε πᾶν σπουδαῖο τῆς δουλείας τῆς τοῦ δεινῆμαχο, θὰ εἶχε αὐτάματα πολλὰ περιορισμένα πεδία διεκδικήσεων καὶ θὰ περιοριζόταν νὰ κατ'ἀγγελλε τίς αὐθιγοῦσες τῶν δεινῶν τιμῶν δηλοῦσθαι νὰ κατεπίσταν ποὺς φαντάζοντο πῶς ἀπὸ ἑνα θειοῦ τοῦ δὲν εἶναι ἀλλωστε τυχαῖο ὅτι σὲ μὴ τέτοια ἐπιτροπὴ κατέλειπεν καὶ οἱ ἔξωτι οἱ ἀποροπιστῆς τῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὰ δικαιώματα τοῦ θανάτου.

Ἄκουα δυνεὶ καὶ ἂν ξεχάσει κανεὶς τὴ τὴ σημαίνει τὸ "ἀξίωμα" γιὰ τοὺς φαντάσους (ποῦ δὲν μπορεῖ νὰ ξεχάσει ὅσο θὰ ὑπάρχουν οἱ ἑῖδιοι οἱ φαντάσι νὰ τὸ θυμίζονται) ἐρχόμενος μπροστὰ στὸ τὴ σημαίνει ἔνας ἀξιωματικός στρατός στὴν Ἑλλάδα τὴ σημαίνει γιὰ τὴ κίνηση, τὴ σημαίνει γιὰ τοὺς καπιταλιστές.

Και σ' αυτό το ζήτημα στο πρώτο α-
λο του προεδρικού υπήρξε έκτακτος
άνθρωπος. Πιστεύουμε ότι είναι άπα-
ραιπτο να μην και να εναρμονισ-
θουν οι απόψεις πάνω στο θέμα του
στρατιωτικού χώρου μας. Να ξεκαθαρι-
στεί ο ρόλος του χωροφυλάκου που πα-
ίζει στην περιοχή της ΝΑ Μεσογείου
και ποιο είναι στην ΝΑ περιοχή του ΝΑ
ΠΟ. Ρόλος χωροφυλάκου που εκπροσώ-
πει τις μέγιστες χρησιμοποίησεις του
στρατιωτικού καταστατικού δύναμης
(ζυνταν παρέρχονται η ΕΑΜΚ και ο
ρόλος της στο προεκείμενο της 15.1
γιατί στην 15.01) ή με την 15.01
είναι ο ρόλος της συλλογής έπιδες
υπό και μετέπειτα πληροφορίες και
ο ρόλος που η σημασία του τονίζει
κάθε φορά από τους καταστάσεις δι-
κούς μας και ξένους και που τονί-
στηκε και στην πρόσφατη έκδοσή του
Καλέντ 250 ("πότε μισώ τους τό-
δε να οπλάνε καλύτερα την περιοχή").

Και άκόμα τί σημαίνει ένας πειθ
ρχημένος στρατός που χρησιμοποιεί
ται σαν άπεργοσπαστικός μηχανισμό
έναντινα στο κίνημα (κασιική περίπ
τωση οι συγκοινωνίες, αλλά και κατα
γελλίες που είχαν γίνει παληότερα
για έκπαιδευση φαντάρων στην άετο
οναδιισδών' υπηρεσιών (ΟΞΕ, ΟΤΕΚΔ)

Μέσα από το βασικό επιχείρημα, για την ανάγκη ενός αξιολογικού σπρά-
του, που είναι ο κίνδυνος από τους
Τούρκους «έπιστεςτες»... «έπικτες-
τες»... και άλλα - λόγια - που προ-
βάδουν οι κατά το δόγμα... διεβί-
τες των δύο ΚΚ εντέλει και όχι ίσχυ-
ροποιείται η κυβερνητική προπαγάν-
δα που με την καλλιέργεια των μύθων
των «θίνικων κινδύνων» που μία ζή-
... απειλούν αυτή τη χώρα προπα-
... με να περάει τους ερόντες... δια-
... με μη έντονα αίσθησης, και δια-
... μην αντίστροφο - άρα όχι να τους ζητά-
... στος πολεμικός εξοπλισμός...
... Κάποτε αυτοί οι κίνδυνοι προέκο-
... την κύρια από των βορρά, και από...
... τι άρρωστο εξέρχοντος τίποτος...
... ματωμένο μοχλίζει επί του κορμού...
... με η κοινωνία μας άσχετη...
... και ταυτόχρονα... πολιτική των...
... καμιά... θέλει και το δύο ΚΚ...
... ... κίνδυνος άσκιος

να μετακινηθείς προς τα νότια και ανατολικά. Ο από Βορρά κινώμενος έγινε "οι φίλοι μας των Βαλκανίων" ή το τύπος με το μαχαίρι φέρσε σπασί, άφρασε παχιά μουστάκια ή άρχισε να υπαγορεύει στην Αίγαιο μας και στον Ξενοφών μας. Έτσι, και μία και ο τύπος με το φθόβο δεν βιμενε στον μαχαίρι αλλά είχε και υπερσύγχρονα δακτύλ, φυσικά ήταν βέβαια να θέλωμους και μετς να έχουμε μία από τρία, αν όχι καλύτερα. Φωτικό είναι, ά Άντρεάς, που κάποτε έταξε στον Καραμανλή ότι μπορεί αυτές να τον βρει προσημειωτές πυρηνικών όπλων, να βγεί ει σήμερα και πρώτα-πρώτα να απαιτεί πειθαρχία στον στρατό μας, είναι, πολύ φυσικό ή συνάντηση με τον Κολίγκη, που περιλάμβανε και κάποιες περιπαικτικές αναφορές στον "50 και Κολίγκη" με κάποιους "50 του Άντρεά" που τα συζητούσαν και "τα βόλκας" για το πώς θα μας δώσουν αν ει περισσότερα, ολιγορα όμως καλύτερο όπλισμό.

Κι ἂν ὅλα αὐτὰ εἶναι πολὺ καθο-
ρὰ καὶ ἀποδεκτὰ τελεῖα— γινώσκω
προφανέστατα, μὲ μὴν του ἐννοῶν
τὸ πῶς θὰ καλῶνται αὐτὴ τὴν ἀποδοχὴ
ἐπὶ πέναντι στὸν κόσμο του, ὅταν εἶναι
ἀρκετὰ καθαρὴ γιὰ μιὰ σειρά ἀπὸ
νυφόνους τῆς Ἐπαναστάσεως Ἀδρια-
τικῆς, πρῶτα τοῦ ἐλαχιστοῦ, εἰς
δυνατότητος παρῆλθῃς του στοῦ θέ-
μα τοῦ στρατοῦ. Κι αὐτὸ εἶναι ἕνα
γεγονός πρὸς κἀνὸν πόσι ἐπιτακ-
τικὴ τὴν ἀνάγκη νὰ ἀνατυχεῖ μιὰ
συζήτηση καὶ πᾶσι στοῦ θέματος τοῦ
ὠβινισμοῦ.

Μία άλλη άποψη που θα πρέπει να γίνει αντιληπτό συζητήσης μέσα απ' το περιοδικό της έπιτροπής, είναι η άποψη για κατάργηση του σπατοῦ, που διατυπώνεται από συντρόφους της Έπαναστατικής Άριστεράς.

[illegible]

Ούτε είναι όλες οι απόψεις από αλήθεια για κα-
ρπώδη την ύποθετική της θέλει: ε-
θελοκρατική στρατεύσει, που κάποιοι: δι-
σώζουν τους υπονοούμενους προτείνουν.
Γιατί αυτό βέβαια σημαίνει επαναγα-
ματικό στρατό, μία και δεν πρόκειται
να τρέφουν οι μάζες να καταταχθούν
δπο ίδεολογία, και επαναγαματικό
στρατός σημαίνει προβολή μιας λύσης
στην ανεργία, δηλαδή ξαναμάζας
την εργασία του. Διό χρόνιο με πολύ μι-
σθό, δυνατότητα χρησιμοποίησης ού-
τως της "εμπειρίας" άνοστρου, κ.λ.π.
Έτσι έχουμε την δημιουργία ενός
στρατού μοτοφορικού, που δεν έχει
καμία σχέση με την άμυνα του κοι-
νός, και που δεν μπορεί να βρεθεί και κα-
μία άλλη λύση, απλά μερικά τμήματα
αποσπασμένα για τον όποιο δό είναι το
πιο πολύ άσχετο, να βάσει κανείς έ-
κτα δουλειές χαρακτηριστικές του
δουλειά είναι ο άγχιλος στρατός
στην "Ιράκ" όπου παρόλο που έ-
χουν σκατωθεί και συνέχεια σκοτώνο-
νται κάποιοι φαντάροι, έντονη είναι
έχει παρουσιαστεί καμία αντίδραση
από εσωτερικό του.

Όλες αυτές οι απόψεις, πού είναι καθοριστικές για τη δουλειά της επιτροπής, θα πρέπει να περάσουν μέσα από το περιολικό. Μόνο έτσι θα μπορείς αυτό το έντυπο να παίξει το ρόλο του στη δουλειά για το στρατό, ρόλο πού έμεις τουλάχιστον θα νοούμε πολύ σημαντικό.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Ἐπτά μῆνες μετὰ τὴν Ἀλλαγὴ καὶ δύο μῆνες μετὰ τὴν ἔξαγγελίαν μετ
ρων γὰρ τοὺς στρατιώτες ἀπὸ τῶν κ.πρωθυπουργῶ καὶ τῶ κ.υπουργοῦ Πέτ
ρον συνεχίζονται προληπτικὰ οἱ διακρίσεις σὲ βάρος δημοκρατικῶν φαντά
ρων.

Συγκεκριμένα, αμφισβητούμε τις αριθμητικές μεταβολές στις εξελίξεις του
 1990, καθώς και τις προτάσεις για την αντιμετώπιση της κρίσης. Όσον αφορά
 στην αντιμετώπιση της κρίσης, θεωρούμε ότι η λύση βρίσκεται στην
 εφαρμογή των μέτρων που προτείνουμε, και στην αντιμετώπιση της
 κρίσης, θεωρούμε ότι η λύση βρίσκεται στην εφαρμογή των μέτρων που
 προτείνουμε.

Τό γεγονός αὐτό ἔχει δημιουργήσει σάλο στά στρατεύματα τῆς Λέσβου καί ἔχει προκαλέσει τή σοβαρή ἀντίδραση τῶν στρατιωτῶν. Ἡ δὴ ἀδὰ στρατευμένων πολιτῶν Λέσβου καταγγέλλει στό λαό καί τή νεολαία τό ἀπαράδεικτο καθεστὸς τῶν διακυβερνήσεων πού ὑφίσταται ἀκόμη καί σήμερα.

Καλούμε όλους τους φορείς και τις οργανώσεις νεολαίας και επιτροπές πολιτών για το στρατό να συντονίσουν την πάλη τους για να σταματήσουν οι αυθαρεστικές του στρατιωτικού κατεστημένου και να γίνουν πρόξεν οι εξαγγελίες της κυβέρνησης.

Καλούμε τον Υφυπουργό Άμυνας κ. Πέτσο και τον Πρωθυπουργό κ. Αντρέα Παπανδρέου να ελέγξουν άμεσα τα κριτήρια των μεταθέσεων και να άπαντήσουν δημόσια.

Η Ομάδα Στρατευμένων Πολιτών λέσβου δεν θα σταματήσει στις κατά-
 γελίες τέτοιων άκαράδεκτων κάταστρασεων. Θωρακίζουμε τους στρατιώτες μόνι-
 μεν υπεύθυνους για τις τύχες τους δηλώνοντας ότι θα αντιδράσουμε πρακτικά
 οργανώνοντας το αγωνιστικό μαζικό κίνημά μας, για να περάσει επιτυχώς
 η 3η και 4η συνεδρίαση.

ΟΜΑΔΑ ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΛΕΣΒΟΥ

I A

Κυβερνήτης αντιτορπιλικού Βρίσκες και χιτάκι
 Ζυνέβη προχώρα στις 12 του μηνός από την δερβένα τελετής κατά τη καθό-
 δση καθήκοντων Διοικητού 2ης Μοίρας 'Αντιτορπιλικών.Ευχερομένη ο
 Κυβερνήτης του Α/Τ ΕΜΠΙΣΤΟΚΛΗΣ Ταγαράδης πούν τη τελετή άρχισε να
 ύβρεσολύνει από μεγαφωνία προς τους μνησμούς και στρατεύσιους του ή-
 τας σε παράταξη (κινάτε μαλακίες,έξαστες μαλακίες).Κατέβη έκανάλας
 με πίο άνωθεν τράπο την συμπεριφορά αυτή σε έκθεση πούν έκανε στη
 αντιτορπιλική του κλάου τον. Έβρισε με χυδαία λόγια (γομάρια,γαδού
 ρια,άληθρίου) ύπακουματικούς και κατέβη τους παραταγμένους ναύτες.
 Αιτιολογία γιά διά άπό βόρκε την έμφανή τον παραταγμένων και κατά
 τη γνώμη του ήταν άντικανονική.Τό άκουσχρονο όμως όλαν ήταν ότι χι
 έπρε με τό έξος του ένα ναύτη ότι κολάκην χέρα με άποτέλεσμα ο ναύ
 τής με νωθείσε γυμνασική λέστιά μέχρι και τάσεις λαοφύβας.Τό γεγονός
 αυτό δέχεται τη φασοτική και τρομοκρατική νοοτροπία αυτού του έξωτια
 τικού,πράγμα που έκτεβαίνωεται και από τη συμπεριφορά του που ήταν
 καθόρισμα όταν ήταν ύποκόλονητος στό Κέντρο "Ενκαίδευσες"Κανυλλότος
 ιος". Έκτελλεται ή λήθη άπιστων μέτρων γιά να άκουσρουνε και γιά τί
 λωρεθείς από γύνατα συντομότης ο άναπερόμους έξωτιατικός.

ΠΙΟ ΒΥΒΤΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΛΟΓΗ

ΠΙΟ ΔΕΦΥΚΤΙΚΗ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ

η "αλλαγή"
στα σχολεία

"Τα παιδιά μας θα ξέρουν ότι αν διαβάσουν με συνέπεια και συνέπεια όλα τα μαθήματα και αν προσέξουν ή διαβάσουν τα παραρτήματα και ή διαβάσουν την δυνατότητα για την συνέπεια των σπουδών τους". Στα παραρτήματα λόγια του υπουργού Παιδείας Βερυβάνη συμπεριλαμβάνεται ή ουσία για την μεταρρύθμιση της "αλλαγής" στη Μέση Εκπαίδευση και τον δρόμο της κοινοβουλευτικής αντιπροσώπευσης, συμπεριλαμβανομένης και της έκτασης των παραρτημάτων ακολουθώντας βέβαια το γνωστό μας ρητό: "είναι οι νόμοι δροιατά άμυνται για την τάξη σου".

Σύμφωνα λοιπόν με τα νέα μέτρα μετά τις τρεις υποχρεωτικές τάξεις του γυμνασίου ή μαθητής θα μπορεί να ακολουθήσει, χωρίς εξετάσεις, από τη 4η φορεία, τη γενική κατεύθυνση του Λυκείου ή την τεχνική-επαγγελματική κατεύθυνση. Καταργούνται οι πανελλαδικές εξετάσεις της Β και Γ Λυκείου σαν κριτήριο αξιολόγησης των μαθητών για την εισαγωγή τους στα άνωτάτα και άνωτερα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Κατά γίνεται ή αντικατάσταση τους από την βαθμολογική έκδοση του μαθητή στις τρεις τάξεις του Λυκείου καθώς και από τις νέες εισαγωγικές εξετάσεις της Γ Λυκείου σε ειδικά προπαρασκευαστικά μαθήματα. Για όσους έχουν ακολουθήσει το τεχνικό-επαγγελματικό λυκείο άπαιτητη προέκταση για να πάρουν μέρος στις εισαγωγικές εξετάσεις είναι ή παρακολούθηση των λεγόμενων "αρόσ-δωτων μαθημάτων".

Τέλος καθιερώνεται ή θεώρηση της επιλογής μιας κλάσης και μιας δευτερευούσης κατεύθυνσης για την εισαγωγή στα ΑΕΙ-ΚΑΤΕΕ, ή διδακτέα ύλη θα πρέπει να γίνει σε νέες τάξεις, ενώ στην 6η (Γ Λυκείου) καθιερώνονται τα "προπαρασκευαστικά μαθήματα" και τα "μαθήματα πρακτικής δεξιότητας". Επίσης δημιουργείται στις μεγάλες πόλεις το "Εθνικό φροντιστήριο, καταργείται ή σχολική περίοδος 82-83 καθιερώνεται το μονοτομικό σύστημα.

"Αν εξαίρεσει κανείς κάποιες ανωδυνες και ανώτερες για το σύστημα αλλαγές για τις οποίες δόθηκε μεγάλη έμφαση από την κυβέρνηση και τα κόμματα, δημιουργώντας δισταγμούς στις πρώτες σελίδες των εφημερίδων τα νέα μέτρα δεν είναι και τόσο νέα. Χαρακτηριστικά θα μπορούσαμε να πούμε: "Οι Πανελλήνιες βέβαια-Ζήτω οι Πανελλήνιες και τα Τέτα" και όλα αυτά για να πάρουν και οι μαθητές μέρος στη μεγάλη πορεία της "αλλαγής" περνώντας κι αυτοί βέβαια με το δικό τους τρόπο, τη στενωπό του 82. Οι Πανελλήνιες λοιπόν της Γ Λυκείου συνεχίζονται (με διαφορετική βέβαια ονομασία), ενώ της Πανελλήνιες της Β Λυκείου αντικαθίστανται καθημερινά από τα διαγωνίσματα και στις τρεις τάξεις του Λυκείου, όπως το ενδεικτικό της καθιέρωσης, που χρησιμεύει σε κριτήριο επιλογής για την εισαγωγή του μαθητή στα ΑΕΙ-ΚΑΤΕΕ να αντανακλά την πραγματική του "αξία", σύμφωνα με την κυβέρνηση.

Έτσι στη ζωή του μαθητή δεν υπάρχουν πολλά περιθώρια επιλογής παρά μόνο ή υποχρέωση του διαβάσματος και το στένιμα δλο και περισσότερο της κοινωνικής του δράσης. Το παραπάνω βέβαια ενισχύεται από τις μεγάλες πιέσεις που θα δέχονται οι μαθητές για να βγεί ή ύλη σε έσπε χρόνιο, καθώς και με την δημιουργία του "Εθνικού φροντιστηρίου" που ούσιαστικά καθιερώνεται ως χρόνος σπουδών αναλαμβάνοντας αυτή τη φο-

ρά το πρώτο την κομμένη του ίδιου του φορέα. Επιγραμματικά λοιπόν θα μπορούσαμε να πούμε ότι τα νέα εξεταστικά-επιχειρησιακά μέτρα του ΠΑΣΟΚ όσον αφορά την στροφή στη τεχνική εκπαίδευση ή το πολυπλοκό εξεταστικό σύστημα έρχονται τώρα και

- * διακινδυνεύουν και νομιμοποιούν το θεσμό των εξετάσεων
- * ανακαλύπτουν την εντατικοποίηση των σπουδών
- * νομιμοποιούν το "φροντιστήριο".

Γι' αυτό άλλωστε και στη Βουλή ή Βερυβάνη της που θεωρεί τον εαυτό του σαν πρόδρομο της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης συγκαλεί το ΠΑΣΟΚ ένα όλο ή αυτόν τον τομέα ή τομή της "αλλαγής" συντίεσε με την τομή της ΝΔ και είχε χαραχθεί τέσσερα-πέντε χρόνια πριν, ενώ το ΚΚΕ και με τα νέα μέτρα βλέπει ότι ή κεντρική του ένωση για την κατάρτιση των Πανελλήνιων της Β Λυκείου παίρνει οφέλη και ότι από το "Υπουργείο Παιδείας" χαρακτηρίζεται τα νέα μέτρα θετικά. Αλλά για να φανεί και ή αντιπολιτευτική του χαρακτηρισμός προσθέτει ότι περιόχουν άσφαιρες.

Τό ΠΑΣΟΚ στην προκειμένη περίπτωση δεν κάνει τίποτε άλλο από το να βάλει στην τελική ευθεία των άποψεων εκπαιδευτικού που άρχισε την προηγούμενη περίοδο με τη ΝΔ, ή ότι ή υργάνωση, λειτουργία, απόδοση της μέσης εκπαίδευσης να είναι άρμονικά δομένα με τον γενικότερο προσανατολισμό της άσκησης τάξης παίρνοντας απ' όλη τις σημερινές ανάγκες άλλα και τους κοινωνικούς και πολιτικούς συσχετισμούς.

υπεύθυνες, μαθητικές κοινότητες

"...δυστυχώς τα νέα εξεταστικά μέτρα είναι ή μία μορφή της ύστερης ή έστωτικής σχολικής πανομοιότυπης και ή έστωτικής λειτουργίας των μαθητικών κοινοτήτων έρχονται να κλείσουν από μια περισσότερο για την κατεύθυνση του άσκησής εκπαιδευτικού και των ταξικών επιλογών της κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ.

Η παγίωση της σχολικής διάρκειας

με την ήδη υπάρχουσα πυραμίδα των μαθητών, του συλλόγου των μαθητών του Λυκείου ή του γυμνασίου με το βέτο του, της επιθεώρησης μέσης εκπαίδευσης και το "Υπουργείο Παιδείας" είναι το πρώτο δείγμα. Η μόνη διαφορά σε σχέση με την περίοδο της ΝΔ βρίσκεται ο "αυτό και το ΠΑΣΟΚ ονομάζει "λαϊκή συμμετοχή" που για το χώρο της μέσης εκπαίδευσης μεταφράζεται ότι στις συνειδητές του συλλόγου των μαθητών μπορούν να εκπαιδευτούν, έχοντας συμβουλευτικό χαρακτήρα οι αντιπροσωπείες του συλλόγου γονέων και κηδεμόνων καθώς και των μαθητικών κοινοτήτων, ώστε οι αποφάσεις για το πόσοι μαθητές θα αποβληθεί ένας ή περισσότεροι μαθητές απ' το σχολείο να παίρνονται, από το πρώτο ή Λυκείου και οι μαθητές έχουν σχηματίσει τη "συντή ή κούρα για τα πράγματα, με "δίκαιο" τρόπο, όσο αφορά σε τις μαθητικές κοινότητες και το τρόπο λειτουργίας τους κι εδώ πάλι το έδαφος ήταν έτοιμο για το ΠΑΣΟΚ. Η προηγούμενη κυβέρνηση και οι ρεφορμιστές, κύρια της ΚΝΕ όσον αφορά τον χώρο των μαθητικών κοινοτήτων που έπαιζε το άγνωστο κομμάτι των μαθητών υπερασπιζόμενα την αυτοοργάνωση και την αυτοεξέλιξη της δράσης του, έδωσαν το μεγάλο χτύπημα στο μαθητικό κίνημα και στο αίσθημα του έλεος-δουλοσύνης των μαθητών. Προσφεραν και απόδοξη των αντίστοιχων τα μαθητικών κοινοτήτων, το κοινωνικό, την έκτακτη κατάρτιση και το πλάνο της προγραμματικής των αποβλήτων και της "αλλαγής περιβάλλοντος".

Έτσι αυτό που απέμεινε για τη "αλλαγή" είναι να βάλει περισσότερη τάξη τονώνοντας τις σχέσεις μαθητών-μαθητών-Λυκείου, που φεύγουν ολόκληρα και περισσότερο με την τακτική της προηγούμενης κυβέρνησης, της ανόδου της υπερεκπαίδευσης με τη παραλληλία μαθητικής της ιδεολογίας του προοδισμού και της έρραρχίας για τη διακίνηση των άσκησών ηγεσιών έξω από το "Έτσι σε κάθε τάξη ή κάθε μαθητή. Κοινότητα μπορεί να έχει το δικό της ταμείο, για τις δυνάμεις της υπερεκπαίδευσης, ή

του όποτε αν κάτι δεν είναι στο μέτρο του κανονισμού να τιμωρούνται ή υπερεκπαίδευση. Επίσης ή κάθε μαθητική κοινότητα έχει το δικαίωμα να βγάλει το δικό της έντυπο με την έγκριση βέβαια του υπεύθυνου μαθητή και Λυκείου. Η κυκλοφορία άλλων έντυπων απαγορεύεται με το γέλωτο και φτηνό επιχείρημα της απόδοσης του λεγόμενου παρεκκλισιαστικού εντύπου. Τέλος για την καλύτερη ένωση-μάχη και έλεγχο διακινδυνεύει και το βούλευμα έξι απ' τις μαθητικές κοινότητες, δημιουργείται ένα πενταμελές όργανο των μαθητών, κοινοτήτων του σχολείου για τη συνεργασία με τη Διεύθυνση.

ΚΝΕ - Ρήγας στην ούρα του ΠΑΣΟΚ

Στα παραπάνω επιχειρησιακά μέτρα της κυβέρνησης ή αντιμετώπιση απ' τα μαθητικά τμήματα των νεολαίων των ρεφορμιστικών κομμάτων (ΚΝΕ-ΡΗΓΑΣ) είναι πρώτου ή έξι.

Για την ΚΝΕ το κεντρικό της αίσθημα την κατάρτιση των Πανελλήνιων της Β Λυκείου έλατο και ή από το "Υπουργείο Παιδείας". Οι περισσότερες ώρες επιλογής που ζητούσε πραγματοποιήθηκαν. Οι μαθητικές κοινότητες που κλείσαν να τις σταλεί, στην προσπάθεια της να αποτρέψει την δημιουργία ανεξάρτητων συνδικαλιστικών όργων απ' τους μαθητές, νομιμοποιούνται και άποχτου "αόρες". Το αίσθημα της για τη συνεργασία μαθητών-γονέων-μαθητών, για τη λύση των προβλημάτων της ΚΝΕ προωθείται από το "Υπουργείο". Όσοι από τους εκπαιδευτικούς της ΚΝΕ, που τα αίσθημα της ούτε από έλκυστο δεν πληγούν από μια λογική άμφισβήτηση, το σχολείο που δημιουργεί κοινωνικούς πόρους (έπισημονες-εργατικές) είναι να "αναμείνει για πολλοστή φορά την καλύτερη απόδοση, την ολοτεχνική ύποδοξη και την αίσθηση των δυνάμεων για την παιδεία, κ.λ.π.

Έτσι ή ΚΝΕ μεταβάλλεται από ή "αίτια" να υπερίσχει της κυβερνητικής πολιτικής στο μαθητικό κίνημα, μιας και ή ΠΑΜΚ είναι ήν άσκητη με το μοναδικό ένδοξο της έντοπισμένο στο να "πάρει όσο το δυνατό περισσότερες μαθητικές κοινότητες για την καλύτερη διακινδυνεύση με το "Υπουργείο Παιδείας και το κλάρο-κρίση μέσα στα γραφειοκρατικά γράμματα των μαθητικών κοινοτήτων, διασώζοντας ουσιαστικής κινητοποίησης των μαθητών. Ούσιαστικά λοιπόν ή ΚΝΕ δεν έχει λόγο ύπαρξης για το "Υπουργείο και καλύτερα χτήρια να κατασκευαστεί και καλύτερα βιβλία θα τυκώσει. Κατά για να "έχουμε" το σύμπαν, αυτό ήταν το σκεπτικό που άρκεται Κινέζες άποχτησαν από την ΚΝΕ μαθητών, όπως για παράδειγμα απ' τη Β Λυκείου "Αθήνας.

Απ' την άλλη μεριά ή Ρήγας με τις μικρές δυνάμεις που διατίθεται στο μαθητικό χώρο και έχοντας την κούρα της κατάρτισης και τον ήρε την προηγούμενη περίοδο, προσπαθεί να όρθοποτήσει. Ο τρόπος όμως που διαλέγει κρατώντας το βέλο με το άριστερό χέρι και το βιολί με το δεξί είναι λίγο άνορθοδοξος.

Κατά για να "γίνουμε λίγο πιο συγκεκριμένοι ή αντιμετώπιση του στα νέα μέτρα της κυβέρνησης είναι ένα σύνολο συν-αλήν όκου αυτό που άπομένει από την έσολογισμό είναι ότι τα νέα μέτρα "...δεν άνούγουν το δρόμο στην εκπαιδευτική έκανάσταση για ένα σχολείο με δημοκρατικό και ανθρώπινο πρόσωπο" (Μαθητική Πορεία

Η διαμάχη ΚΚΕ-ΠΑΣΟΚ ΑΚΡΟΒΑΣΙΕΣ ΟΔΟ ΚΡΑΤΑΣΙ Η ΥΦΕΣΘΗ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Τό εξόρισμα της πολιτικής διαμάχης ανάμεσα στο ΠΑΣΟΚ και το ΚΚΕ παρουσιάζεται σαν κεντρικό στοιχείο των πολιτικών εξελίξεων. "Διάσπαση των δυνάμεων της αλλαγής" διαπιστώνουν διάφοροι σχολιαστές της "Εθνικής Ενότητας", από τις παρυφές του "εσωτερικού" ως τους συνεργάτες της "Ελευθεροτυπίας", απεικονίζοντας να υπογραμμίζουν τον κίνδυνο να επωφεληθεί η "αντίδραση". "Ο μουντιστική επίθεση αντιτάσσονται αλλοί ή πολλοί πεφωτισμένοι δεξιά παρουσιάζοντας την κυβέρνηση να ειναι εξέτασεις αντιμετώπισης της "εξέγερσης των μαρξιστών" (τίτλος της Μεσημβρινής). "Υποκλιμάχια της δεξιάς που προσπαθεί να εμψυκώσει διάσπαση ανάμεσα στο ΠΑΣΟΚ και το ΚΚΕ" ξεσκεπάζει ο Ριζοσπάστης, δίνοντας στα άλλα όρθρα που ξεσκεπάζουν τη "φαινομενοπωλική" πολιτική του ΠΑΣΟΚ.

Τό χρονικό της διαμάχης αρχίζει με τις αμοιβαίες κριτικές ανάμεσα στην Κ.Ε. του ΚΚΕ και το Ε.Γ. του ΠΑΣΟΚ, που σε γενικό επίπεδο προσπαθούσαν να προσδιορίσουν τις σχέσεις των δύο κομμάτων στα πλαίσια του "ένότητας και πάλης για την αλλαγή". Ακολούθησαν οι χειρισμοί του ΠΑΣΟΚ στον εργατικό χώρο όπου μετά τον παραγκωνισμό του ΚΚΕ από την ηγεσία της ΓΣΕΕ, ακολουθήσε τό ξόλυμα στα εργατικά κέντρα ("Ελευσίνα, Θήβα, Άρκαδία) και η ηγεμονία στην εκδήλωση της Πρωτομαγιάς. Ένα θρασυτάτο μπόκισμο του ΠΑΣΟΚ στο υποτιθέμενο κέντρο της επιρροής το ΚΚΕ, όπου τό "Κόμμα της εργατικής" δέν μόρεσε να αντιτάξει παρά τις καταγγελίες από τό Ριζοσπάστη. "Αντίθετα στο Κυπριακό τό ΚΚΕ, δεσμευμένο και από τις "βιολογικές" σχέσεις με τό ΑΚΕΛ, αντέδρασε με φραστικά μεγαλύτερη δέσση. "Η άρνηση του Κυπριανού και το ΑΚΕΛ να εντοχθούν στις συνολικές αναδιοργανώσεις του "Αντρέα με τους (μπεραιο)ιστές, διεκδικώντας μεγαλύτερη αυτονομία στους ελιγμούς τους στο διεθνές παζάρι, δόνησε στις επικρίσεις για "επιδράσεις στα εσωτερικά της Κύπρου" και αντίστοιχα από τό ΠΑΣΟΚ στους υπαίτινους για άταλαντεύσεις στα εθνικά θέματα. Τέλος στο ζήτημα του Χαίτη το ΚΚΕ απείλησε με τη προσφυγή στις "λαϊκές κινητοποιήσεις" που κάτω από τη πείση του ΠΑΣΟΚ ξεφύσησαν στην, περιορισμένης έκτασης και χωρίς καμιά συνέχεια, κινητοποίηση στο Σύνταγμα. Παρόλο που οι άλλοι λανθασμένοι λανταρισμοί και η προφανής διάσπαση φραστικών διακηρύξεων και συγκεκριμένης ταχτικής, δίνουν στο θέμα έναν όπερετικό χαρακτήρα, υπάρχουν όρισμένα πραγματικά έρωτηματα γύρω από τη διαμάχη ΠΑΣΟΚ-ΚΚΕ που είναι τό όρια και οι πραγματικές διαστάσεις των "συγκρούσεων" ανάμεσα στα δύο κόμματα, και κυρίως ποιές συνέπειες μπορεί να έχουν μέσα στους χώρους του κινήματος ο-κελ που τό άναπτυχθεί μιά πραγματική αντιπαράθεση στη κυβερνητική πολιτική.

ΤΟ ΠΑΣΟΚ ΚΑΙ Η ΗΓΕΜΟΝΙΑ ΣΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Τό ΠΑΣΟΚ, νικητής του πολιτικού παιχνιδιού της 18 "Οκτώβρη προχωρεί στο πρόγραμμα του εκσυγχρονισμού του καπιταλισμού στη "Ελλάδα διευρύνοντας την εμπιστοσύνη της άστικής τάξης και διαλύοντας κάθε δυνατότητα αντιπολίτευσης από τό "δεξιά". Τό μόνο πρόβλημα σ' αυτή τη πολιτική είναι τό προχώρημα στο πρόγραμμα του με την παράλληλη και καθημερινή απόδειξη της δυνατότητας του να κρατά τό μαζικό κίνημα

στη γωνία, μή αφήνοντας περιθώρια για επικίνδυνους κλυδωνισμούς και σοβαρές κατακτήσεις του κινήματος. Σ' αυτό τό πρόβλημα τό ΠΑΣΟΚ άπαντά με τη συνέχεια της καρομανλικής ταχτικής, τη καλλιέργεια του κλίματος εθνικής ένότητας κάτω όμως από την αναμειβήτητα ηγεμονία του "φορέα της αλλαγής" και ιδιαίτερα και προσωπικά του "Αντρέα". Αν και η σημερινή "λαϊκή εθνική ένότητα" εξελίσσεται με διαφορετικούς ιδεολογικούς όρους ("μή προνομιστοί" "εθνική ύπερηφάνια" - δίκαια κατανομή των βαρών της ανάπτυξης) ή λειτούργια της έχει τους ίδιους στόχους του "ήπιου κλίματος" της καρομανλικής πολιτικής.

Μ' αυτή τη ταχτική τό ΠΑΣΟΚ επιτυγχάνει τη διεύρυνση του κοινωνικού "μπλόκ της αλλαγής", με μεγαλύτερες και σταθερότερες συμμαχίες, με τμήματα της άστικής τάξης, με τό κέρδιμα κομματιών του κρατικού μηχανισμού, με την ενσωμάτωση διανοούμενων και τεχνκρατών που επιτέλους μπορούν να "προσφέρουν στον τόπο" χωρίς συνειδησιακά πρόβλημα τα άλλα και φάρους περιπετειών προγματοποιώντας έτσι μιά άνευ προηγούμενου άποδυνάμωση της Η.Δημοκρατίας. Παράλληλα μ' αυτή τη ταχτική προσδιορίζεται ένα πολιτικό πλαίσιο που προληπτικά αντιτάσσεται στο ξεκίνημα κάθε πρωτοβουλίας από τό "άριστερά", από τό μαζικό κίνημα, βάζοντας σε αντιπαράθεση κάθε διεκδίκηση με τη συνολική πορεία "αλλαγής", άντιπαράθεση που τό σημερινό επίπεδο του κινήματος δέν μπορεί να ξεπεράσει.

Σ' αυτό τό πλαίσιο τό ΠΑΣΟΚ σήμερα δέν έχει καμιά ανάγκη νάστη ριχτεί στο ΚΚΕ για να προχωρήσει τό πρόγραμμά του. Ακόμη μ' αυτή τη ταχτική "διαπαιδαγωγεί" τό ΚΚΕ, τό οδηγεί σε μιά άναγκαστική προσφορά στην έξουσία, μ' ελάχιστο ανταλλάγματα. "Ετσι τό ΚΚΕ, μπαίνοντας στην ίδια πρέσα με τό μαζικό κίνημα, έκα να διαλέξει: Είτε με τό "μπλόκ της αλλαγής" σαν περιθωριακή δύναμη - είτε τό πεζοδόρμιο, έπιλογή που τό ΚΚΕ δέν έχει ούτε τη δύναμη ούτε τη διάθεση να ακολουθήσει. Μ' αυτόν τον τρόπο τό ΠΑΣΟΚ πετυχαίνει και τον περιορισμό των δυνατοτήτων των "άπονητων συμμάχων" του της παραδοσιακής άριστερας, και την απόδειξη στην άστική τάξη της έκπαιδότητάς του να μην κάνει σοβαρές παραχωρήσεις στο ΚΚΕ, που εξακολουθούν να μην είναι άποδεκτά σαν όμεσοι συνδιαχειριστές της άστικής έξουσίας.

Βέβαια σ' αυτή του την προσπάθεια τό ΠΑΣΟΚ διευκολύνεται από βασικά ιδεολογικά και πολιτικά χαρακτηριστικά του ΚΚΕ καθώς και από τό συγκεκριμένο τύπο των σχέσεων αυτού του κόμματος με τό μαζικό κίνημα και ιδιαίτερα στους έργασι-κούς χώρους. "Ετσι σήμερα τό ΚΚΕ ήρώνει σε άπομόνωση τη στρατηγική του "αντιιμπεριαλιστικό-άντιιμνοπωλιστικό" στάδιου που σήμερα καλύπτεται από τό ΠΑΣΟΚ, την πρόσδεσή του στην ΣΣΔ, τις θέσεις του για τό πολωνικό κλπ. Παράλληλα οι γραφειοκρατικές σχέσεις χειραγώγησης των έργατών που είχε άναπτύξει τό προηγούμενο διάστημα, άποδεικνύονται άρκετά άνίσχυρες στην έπίθεση των "σοσιαλιστών" του ΠΑΣΟΚ.

"Ετσι άρκούν οι άποφάσεις των δικαστηρίων και ό έλεγχος του μηχανισμού των έκλογών από τό ΠΑΣΟΚ, ώστε να παραμερίζεται τό ΚΚΕ από συνδικάτα που θεωρούσε "κάστορ" της έπιρροής του (ΕΚ "Ελευσίνας"), χωρίς ούσιαστικές αντιδόσεις από τους έργατες.

ΚΚΕ : ΓΙΑ ΜΙΑ ΘΕΣΗ ΣΤΟΝ ΗΛΙΟ

Τό ΚΚΕ βλέπει σήμερα να παραμένει και με την "άλλαγή" στο περιθώριο της πολιτικής σκηνής. Παράλληλα δέχεται και την Πασοκική έπίθεση στη βάση της έπιρροής του, με σα στον έργατικό συνδικαλισμό (κέρδιμα αμειψιών από τό ΠΑΣΟΚ, "πόσιν" Πρωτομαγιά κλπ). "Ετσι προσπαθεί να βελτιώσει τη θέση του με την άνάπτυξη σχετικά αυτόνομων πρωτοβουλιών και πολιτικής παρουσίας.

Σ' αυτή τη προσπάθεια τό ΚΚΕ μπορεί να στηριχτεί μόνο σ' ένα παράγοντα. Τη μετάρηση σε δικιά του ό ποσότητα της διασάφειας του όμου από τό πρώτα μέτρα έξουσίας της "άλλαγής". Τό ΚΚΕ διαθέτοντας ένα άναγκαστικό (στό σε εθνικό κλίμα) να εξακριβώνει τη διαμόρφωση κομματιών του κινήματος (ιδιαίτερα στα έργαστάσια και τη νεολαία) που προσπαθούν να βρούν μορφές έκφρασης της διασάφειας τους άπέναντι στο κυβερνητικό έλεγχο του ΠΑΣΟΚ. Τό κέρδιμα αυτόν άκριβώς των κομματιών είναι που μπορεί να δώσει στο ΚΚΕ δυνατότητα διεξόδου από την πείση του ΠΑΣΟΚ.

Όμως από την ίδια του την πολιτική, από τις σχέσεις του μέσα στο σημερινό καθεστώς, τό ΚΚΕ δέν έχει την έπιλογή της άναγκαστικής

πάλης αυτόν των κομματιών ένάντιο στην κυβέρνηση. Ό ίδιος ό φτωχός της προσδιορίζοντας τις διαστάσεις της διαμάχης, στη θεσσαλονίκη διακήρυξε ότι ό καυγάς είναι για την άναγνώριση των δυνατοτήτων στην έξουσία της κυβέρνησης στο ΚΚΕ, με πρότυπο τη συμμαχία κυβερνητικών κομμάτων-ΚΚ στη Γαλλία και τη Κύπρο. "Ετσι τό ΚΚΕ βρίσκεται πάλι μπροστά σε μιά δοκιμασία άκροβατικής τεχνικής, τη προσπάθεια έκφρασης μιάς άντικυβερνητικής διάθεσης με στόχο την άναγνώριση συμμαχίας με τη κυβέρνηση. Σ' αυτή τη προσπάθεια τό ΚΚΕ έχει έπιλέξει πολιτική και τακτική: Τη πολιτική της μεζούρας "θετικών-άρνητικών μέτρων της κυβέρνησης", την ταχτική της ύπατανης στα πλαίσια εθνικής ένότητας στους χώρους του κινήματος, αλλά και των άνέξοδων λεονταρισμών του κόμματος είτε μέσα από τον Ριζοσπάστη, είτε με τις αυτόνομες κινητοποιήσεις στα κεντρικά θέματα. "Ετσι η πολιτική της μεζούρας θα έπιτρέψει να συνεχίζονται να ξεπουλιούνται οι άγώνες για "να μην χαθούν τό άφεντικό", ενώ τό ΚΚΕ θα προσπαθεί να κερδίσει σε έπιρροή με τις πικετοφορές για τις θέσεις.

Καθώς αυτής της ταχτικής ή των ή κινητοποίηση για την έπιρροή του Χαίτη. Τό ξεκίνημα με τις διαστάσεις "λαϊκού ξεσηκωμού" που μετά την πατρική παρέμβαση του "Αντρέα" περιόριστη στη συγκεντρωση στο Σύνταγμα. Χαρακτηριστικό αυτής της ταχτικής είναι ότι μπορεί να έφωτιστεί μόνο στο "μεγάλο" θέμα τα (ΝΑΤΟ. Βάσεις κλπ) όπου δέν υπάρχει ό κίνδυνος άσθρόμησης συνέχειας, με αποτέλεσμα οι πρωτοβουλίες να πάρουν πιο προχωρημένη διάσταση.

ΚΑΥΓΑΣ ΠΕΡΙ ΠΑΠΛΩΜΑΤΟΣ

"Ετσι συνολικά αυτή ή διαμάχη βρίσκει τις όξυμένες της μορφές στο κοινοβουλευτικό επίπεδο και μέσα στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, με άντικείμενο τό περιθώριο και ανταλλάγματα που θα δώσει τό ΠΑΣΟΚ στο ΚΚΕ σαν δύναμη συμμετοχής στην έξουσία της αλλαγής. "Καυγάς περί παπλώματος" λοιπόν, που σε καμιά περίπτωση δέν τον τραβάει τό ΚΚΕ σε σημεία που να βάζουν συνολικά σε δοκιμασία τις σχέσεις της κυβέρνησης με τό μαζικό κίνημα. Ούτε "διάσπαση της αλλαγής", ούτε "κομμουνιστική εξέγερση".

"Η μόνη συνέπεια με τους άγώνες που προσπαθούν να ξεκινήσουν αυτή τη στιγμή, είναι σε επίπεδο δημοσκόπησης. Τό ΚΚΕ στη διαμάχη του με τό ΠΑΣΟΚ αναγκάζεται να προσπαθεί να σπάσει τό κλίμα του "Όποιος άντιπολιτεύεται τό ΠΑΣΟΚ είναι προβοκάτορας". Παράλληλα αναγκάζεται να γνωστοποιεί κάποιους άγώνες που ξεκινάει, ιδίως στα έργαστάσια, έατω κι όν τό ίδια δέν τους καλύπτει ή ακόμα κι όν μέσα στον συγκεκριμένο χώρο είναι σε αντίθεση με την άνάπτυξη τους. Μ' αυτή την έννοια ή διαμάχη περιέχει κάποια αξιοσημείωσιμα στοιχεία.

Όσα για τό ζήτημα άνάπτυξης αυτόν των άγώνων, σύνδεσής τους, πολιτικοποίησής τους, εξακολουθούν να βρίσκονται στο ίδιο επίπεδο : στο χέρι των αγωνιστικών στοιχείων που διαμορφώνονται λίγο-πολύ αθέωρητα στους χώρους και στις λίγες δύναμεις της Ε.Α. Και παρά την διαμάχη ΠΑΣΟΚ-ΚΚΕ τό πρώτο πρόβλημα που εξακολουθούν να έχουν όλοι αυτοί οι άγώνες πριν φτάσουν στην άντιπαράθεση με την κυβέρνηση, είναι τό να ξεφύγουν από τον γραφειοκρατικό έλεγχο και τό πολιτικάντικο καναλιζόρισμα του ΚΚΕ.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

"ΕΙΜΑΘΕ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ Ή ΘΑ ΝΙΚΗΘΟΥΜΕ.."

"Θα νικήσουμε γιατί είμαστε 2 εκατομμύρια". Έτσι άρχισε την άμιλλα του ο εκπρόσωπος της "Αλληλεγγύης" στην συνκέντρωση στη 1 Μήν στη Βαρσοβία. Ο αριθμός των διαδηλωτών που φορούσε το σήμα της "Αλληλεγγύης" από στιγμή σε στιγμή διπλασιάζονταν. Άνοιχτηκαν πανό με το σύνθημα "Ελευθερία "Αλληλεγγύη" και για την απελευθέρωση του Λέχ Βαλέσα. Περάστηκαν προκηρύξεις που ζήτησαν την άρση του στρατιωτικού νόμου και απελευθέρωση όλων των κρατούμενων και μιά αδήσηση κατά 100% του μισθού..."

(1 Μήν Βαρσοβία)

"Οπλισμένοι με τα κοντάκια από τις σημαίες, οι διαδηλωτές κάνανε εκδήλωση στην αστυνομία, που άναγκάζεται να υποχωρήσει κάτω από την πίεση. Τώρα η πλατεία ανήκει στους διαδηλωτές. Η σημαία της "Αλληλεγγύης" κυματίζει στην πλατεία της Παλιάς Αγοράς όπου χιλιάδες χέρια υψώνονται δίνοντας το σήμα της νίκης V. "Δώστε μας το Βαλέσα πάρτε τον Γιάσουζέλσκι", φωνάζει ο κόσμος..."

(3 Μήν Βαρσοβία)

"Το μεσημέρι, ακούστηκε η σειρή να τμήν τεράστιου έργασίας της Χούτα Βαρσοβία. Είναι ένα σύνθημα ότι υπάρχει κινητοποίηση μέσα στο εργοστάσιο. Δεκαπέντε λεπτά αργότερα, μέσα από τα κάγκελα, από κάποια κίνηση ενός άρσενος μα έστρου, ξαναρχίζουν να κινούνται τα φορτηγά σαν να σημάει το τέλος μιας απεργίας, που δεν ξέρουμε περισσότερα για αυτήν..."

"Στη μέση του πλήθους που διαδήλωνε στο σταυροδρόμι της λεωφόρου Μαρσαλκόφσκα και Γιερόζολύμσκι, ένας στασιωτικός εν στολή χειροκροτούσε με όλη του την δύναμη. Στους ξένους ανταποκριτές που τον ρωτούσαν γιατί, απάντησε "δεν έχω το δικαίωμα να μιλήσω, είμαι ένας σκλάβος εν στολή..."

(13 Μήν Βαρσοβία)
Κι αυτά όλα 6 μήνες μετά την κήρυξη της στρατιωτικής δικτατορίας στην Πολωνία. Δεν χρειάστηκε, αλήθεια, πολλός καιρός για να ξαναβγει αυτό το καταπληκτικό κίνημα στους δρόμους. Για να δείξει ξανά ανοικτά παρά την κινητοποίηση όλων των καταπιεστικών μηχανισμών, την αντίθεσή του με τους γραφειοκρατικές δυνάμεις του.

Την αρχική άμεση αντίσταση στο πραξικόπημα με τις απεργίες και καταλήψεις στα ναυπηγεία, στά βρυχεία, στα μεγάλα εργοστάσια, ακολούθησε μια περίοδος σιωπής και πανώματος. Ήταν τότε που όλοι διρωτόμαστε, τι θα συμβεί άραγε στη "Αλληλεγγύη". Πόση δύναμη έχει η στρατιωτική δικτατορία να διαλύσει ένα τέτοιο κίνημα; Σε λίγο άρχισαν να φαίνονται τα σημάδια της ανασυνκρότησης της "Αλληλεγγύης". Οι πρώτες τοπικές εφημερίδες που μονιμοποιούνται και τώρα πιά εκδίδονται σχεδόν κάθε βδομάδα, ο ραδιοφωνικός σταθμός που παράγει τις προσηλάσεις της Χούντας δεν έχει πιαστεί και τελευταία η συγκρότηση της συντονιστικής επιτροπής της "Αλληλεγγύης" από τις 4 πόλεις, Βαρσοβία, Γκνάνσκ, Κρακοβία, Βρόκλα. Αυτή η επιτροπή είναι διαφορετική από τις αρχικές προσπάθειες ένω-

νσης κάποιων εθνικών συντονιστικών οργάνων (ή απεργιακή εθνική επιτροπή του Γκνάνσκ) γιατί προέρχεται από τις πόλεις όπου η "Αλληλεγγύη" έχει ξαναοργανωθεί μέσα στα εργοστάσια. Ένα τέτοιο παράδειγμα είναι η διαδήλωση της Πρωτομιάς στην Βαρσοβία που οργανώθηκε από την "Αλληλεγγύη" 60 επιχειρήσεων. Αντίθετα σε άλλες πόλεις όπως Πόζναν και Σιετλίνσκι, τώρα η συγκρότηση μέσα στους ίδιους τους εργοστασιακούς χώρους.

Οι τελευταίες διαδηλώσεις και απεργίες είναι ένα παραπέρα βήμα της "Αλληλεγγύης", από την προηγούμενη κατάσταση, δηλαδή συνεχώς με την ανασύνταξη των δυνάμεων της δίνει και μιά άνοιχτη πίεση προς την χούντα για να ικανοποιήσει άμεσα τα αιτήματά της: Την απελευθέρωση όλων των κρατούμενων, την άρση του στρατιωτικού νόμου. Έτσι ξαναρχίζει μιά περίοδος ανοικτών αγετηρήσεων έστω και με πιο άρνητικό από ότι προηγούμενο, που γεννάει το έρωτημα του προς το ποιο ηγάζειναι;

Τα αδιέξοδα της Χούντας

Ούτε μπρός ούτε πίσω αλλά ποιά Αυτό είναι το πρόβλημα που μέσα στις τελευταίες 15 μέρες αντιμετωπίζει έντονα η Πολωνική χούντα. Έκανε προσπάθειες "αυτολοποίησης". Άνοιξε διάλογο με την εκκλησία και μέσα απ' αυτή με διάφορα στελέχη της "Αλληλεγγύης". Σαν δείγμα καλής θέλησης υποσχέθηκε και την απελευθέρωση περίπου 1000 κρατούμενων, οι περισσότερες γυναίκες, σύμφωνα με την θέληση της εκκλησίας. Το αποτέλεσμα ήταν το μεγαλύτερο ξεμούδιασμα του κόσμου, οι διαδηλώσεις την 1 Μήν (παρονομή της απελευθέρωσης των κρατούμενων) και οι συγκρούσεις στις 3 Μήν που ο χαρακτήρισμός Γκεττόπο βολοκάταν στα χείλια όλου του κόσμου.

Αντίθετα πριν από την δεκαετία της απεργίας στις 13 Μήν, επί μέρες οι Ζόμο (εϊδική αστυνομία), έκαναν επίδειξη δύναμης στους δρόμους της Βαρσοβίας, του Γκνάνσκ

της Κρακοβίας κ.α. Έλεγχουν ότι ο φόβος θα σταματούσε κάθε κινητοποίηση στις 13 Μήν. Ξανά διαφύστηκαν. Ακόμα και οι δικές τους πληροφορίες το ίδιο βράδυ από την τηλεόραση μιλούσαν για απεργίες σε διάφορα εργοστάσια σχεδόν σε όλες τις Βοδίνες (βιομηχανικές περιοχές).

Κι αυτά συμβαίνουν σε μιά περσό που η οικονομική κατάσταση έχει χειροτερεύσει. Μολονότι μιλάνε για ανέβασμα της παραγωγής κάρβουνου σε σχέση με πέρσι, αυτή είναι πεσμένη στο 60% αυτού που έχουν η ανάγκη για εξωγίες. Βαυκαλίζονται ότι οι εργάτες δουλεύουν περισσότερα από πέρσι (δείχνουν και φωτογραφίες στην τηλεόραση), δεν αναφέρουν όμως ότι δεν έχουν τί να δουλέψουν γιατί δεν έχουν ανταλλακτικά.

Ακόμα και ο αντιπρόεδρος της Επιτροπής του Πόλανου, σε μιά συνέντευξη που έδωσε πρόσφατα, αφού έλεγε τις ανιστοχές άνωθεν στις χόρες του ανατολικού μπλόκ και την υποστήριξη της ΕΣΣΔ προς την Πολωνία, μίλησε για την ανάγκη να σταματήσει η εξέλιξη της Πολωνίας από την Δυτική τεχνολογία, στο τέλος διαπίστωσε ότι η συνεργασία στα πλαίσια της Κομκεντ είναι προς το παρόν άσκαληνη. Γιατί οι οικονομίες αυτές δεν είναι συμπληρωματικές μεταξύ τους (και ως παράδειγμα το ίδιο παράδειγμα) β) γιατί υπάρχει έλλειψη από δυνάμεις κεφάλαια και χρέη στη βάση. γ) γιατί υπάρχει στασιμότητα ή και πτώση στο ρυθμό ανάπτυξης του ανατολικού μπλόκ.

Μετά από αυτή την διαπίστωση, που να βρεθούν τα περιθώρια για ελιγμούς της πολωνικής χούντας ή πως μπορούν να βοηθήσουν οι σοβιετικοί και που πρότιναν πρόσφατα στον Γιορσέζέλοκι να στέλνει τα στελέχη του κόμματος στην Μόσχα για να εκπαιδεύονται στην "βουλειά μέσα στις μάζες".

Τα αδιέξοδα για την χούντα πληθαίνουν και μάλιστα πολύ γρήγορα. προς το ποιο θα φέρει άραγε να βρεθεί στηριγμένα της την επόμενη περίοδο;

Η Αλληλεγγύη

Παράλληλα με το οργανωτικό δυνάμωμα της "Αλληλεγγύης" έχει αρχίσει και μιά πολιτική συζήτηση για το πρόβλημα του προανατολισμού και των προοπτικών. Σε συνέντευξη του ο Κουρόν, μέσα από την φυλακή Μπαλολέκα, προσπαθεί να απαντήσει σ' αυτό το πρόβλημα. Η στρατηγική που υποστηρίζει κινείται στα πλαίσια του συμβιβασμού με το καθεστώς. Από την μιά υπάρχει όλη η άναφορα στην ανάγκη δυνάμωσης του εργοστασιακού κινήματος και του ρόλου του στις πολιτικές εξελίξεις, από την άλλη βλέπει αδιέξοδο την σύγκρουση με το καθεστώς ενώ αντίθετα βλέπει δυνατό το συμβιβασμό με το "φιλελεύθερο" στοιχείο της χούντας. Γι' αυτό, κατά τη γνώμη του, η "Αλληλεγγύη" την επόμενη περίοδο πρέπει να οργανωθεί με τρόπο συγκροτημένο, έτσι ώστε να μικρό επιτελείο να έχει την ευθύνη όλης αυτής της ταχτικής.

Οι απόψεις του Κουρόν παρουσιάζουν αρκετά κοινά σημεία με την ταχτική της εκκλησίας αυτή την περίοδο.

Δο. Αφού η εκκλησία πέρασε διάφορα στάδια υποστήριξης του καθεστώτος τον τελευταίο καιρό και κάτω από τον φόβο της απομόνωσης, έχει υιοθετήσει τα άμεσα αιτήματα της "Αλληλεγγύης" τόσο για την απελευθέρωση όλων των πολιτικών κρατούμενων, όσο και για την άρση του στρατιωτικού νόμου. Προχωρεί όμως πέρα από αυτό και κάνει κριτική στην "έξορμιαστική" πολιτική της "Αλληλεγγύης" την τελευταία περίοδο πριν το πραξικόπημα. Υποστηρίζει ότι μιά καινούργια "Αλληλεγγύη" θα πρέπει να είναι ένα "καθαρό" εργατικό συνδικάτο χωρίς καμιά σχέση με πολιτικά κόμματα και χωρίς το ίδιο να ασχολείται με θέματα πολιτικής, που θα πρέπει να τα αφήνει στην κεντρική εξουσία. Αυτά μάλιστα τάπρο τείνει η εκκλησία σαν πλατόφωρμα για διαπραγματεύσεις (νόμος στην χούντα, την "Αλληλεγγύη" και τον έαυτό της). Συνεχίζοντας πάνω σ' αυτό τον τόνο, σε πρόσφατη συνέντευξη του ο Μπούζακ, (μέλος της τετραμελούς συντονιστικής από την Βαρσοβία), ενώ από τη μιά βάζει την αναγκαιότητα συντονισμού όλων των αντιχουντικών προσπαθειών - ραδιοφωνικού σταθμού, έντύπων, εργατικών πανεπιστημίου, ομάδων αλληλοβοήθειας, συζήτησης, εργοστασίων κ.α. - από την άλλη εκφράζει τον φόβο για τον κίνδυνο να πάρει αυτός ο συντονισμός τη διάσταση μιας σύγκρουσης με την εξουσία. Είναι αυτό που κατά τη γνώμη του πρέπει να αποφύγει η "Αλληλεγγύη" με κάθε τρόπο.

Έτσι ενώ από τη μιά το εργατικό κίνημα στην Πολωνία ανασυντάσσεται και αρχίζει έστω και εύκαιρα να ξαναδίνει τη δύναμή του με απεργίες, διαδηλώσεις, ενάντια στον στρατιωτικό νόμο, από την άλλη όλο αυτό το ανέβασμα μένει χωρίς προοπτική. Ξαναεμφανίζεται η λαβή πάλι το γνωστό βέλημα συμβιβασμός ή σύγκρουση με την εξουσία, και σ' αυτό, προς το παρόν, η ηγεσία της "Αλληλεγγύης" αποντίζει όπως και πριν τον στρατιωτικό νόμο, δηλαδή με αριστίες και ψευδοισθμούς ότι αυτή τη φορά θα βρεθεί ο τρόπος να συμβιώσουν οι κρατικοκαπιταλιστές με το οργανωμένο εργατικό κίνημα.

Και αν πριν τις 13 Δεκέμβρη μπορούσαν να υπάρχουν τέτοιες ψευδοισθσεις τώρα υπάρχει, απ' ότι φαίνεται, πολλός κόσμος που τις έχει χάσει. Ήδη στο κείμενο του Κουρόν εκφράζεται η ανησυχία για την έκταση που έχουν πάρει οι πράξεις "τρομοκρατίας" (δολοφονίες αστυνομικών, βόμβες σε κρατικά μέγαρα κ.α.) από ομάδες αντίθετες με το καθεστώς. Ακόμα και οι συγκρούσεις στις 3 Μήν από ομάδες νέων κινήθηκαν, με χρεές ενός σημείου, ανεξάρτητα από την "Αλληλεγγύη". Και ήδη τα φαινόμενα αυτά θα πληθαίνουν όσο η πολιτική όλου αυτού του κινήματος θα στενεύει και θα περιφύεται στα πλαίσια των άμεσων αιτημάτων (άρση στρατιωτικού νόμου, απελευθέρωση των κρατούμενων επανάληψη των διαπραγματεύσεων). Τα αδιέξοδα της χούντας δεν δημιουργούν αυτόματα και τις λύσεις για το εργατικό κίνημα, χρειάζεται να διασφαλιστεί και η δική του εναλλακτική προοπτική.